

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ & ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Σίνα 4, 454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ, Τηλ.: 26510 -74000 ΦΑΞ: 26510 -79286

Διαβάζεται από 2.000 Ζαγορίσιους στην Ελλάδα και σ' όλον τον κόσμο

ΕΤΟΣ ΤΡΙΑΚΟΣΤΟ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 355

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

2008

ΚΩΔΙΚΟΣ 2571

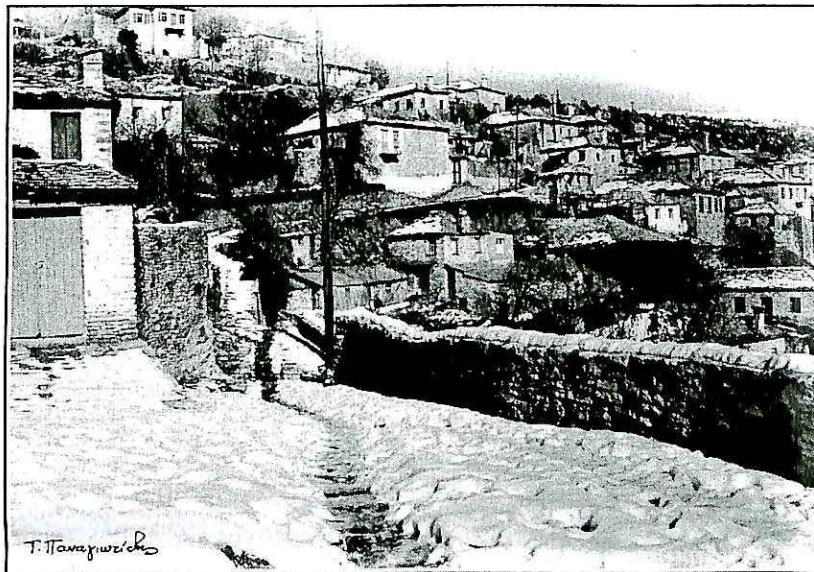
Η ΒΙΤΣΑ ΜΑΣ ΠΛΗΓΩΣΕ

Ανήμερα Χριστουγέννων, τέσσερα πετρόχτιστα σπίτια, φορτωμένα με ιστορία κάπου διακοσίων χρόνων, γιορτινά στολισμένα παραδόθηκαν στις φλόγες.

Σκοτείνιασε τ' αρχοντοχώρι και μαύρισαν οι καρδιές όχι μόνο των Βιτσινών αλλά όλων των Ζαγορίσιων.

Τέσσερα σπίτια από τα πιο παλιά της Βίτσας αδερφομοίρια, αγκαλιασμένα από την ίδια τη στέγη, εκεί στην καρδιά της, δίπλα στον αιωνόβιο πλάτανο, κομμάτι αναπόσπαστο αρμονικά δεμένο με το όλο όμορφο σκηνικό του μεγάλου μεσοχωριού της χαράς και των πανηγυριών της.

Πόνεσε η ψυχή μας παρακολουθώντας στην τηλεόραση την απέλπιδα προσπάθεια σωτηρίας τους και μοιραστήκαμε την οδύνη των νοικοκυραίων τους, όλοι γνωστοί και φίλοι μας. Κι όταν τις επόμενες μέρες επισκεφθήκαμε με τον πρόεδρο της ΙΛΕΖ το χωριό κι η μυρωδιά από τα αποκαΐδια έπνιγε ακόμα τον αέρα του και την ανάσα μας, ο πόνος μας έγινε

μια ατέλειωτη θλίψη. Θλίψη που είχε κατακάσει ασήκωτη πάνω στη Βίτσα.

Τα μέχρι πριν λίγο όμορφα σπίτια τώρα φαντάζανε ανοιχτά κιβούρια. Κιβούρια αναμνήσεων μιας ολόκληρης ζωής που προκαλούν ανατριχίλα στ' αντίκρουσμα.

Όταν καίγεται ή γκρεμίζεται ένα σπίτι, δεν είναι τα ντουβάρια, οι τοίχοι που χάνονται. Χάνονται τα χνάρια μιας ζωής και ιστορίας όλων

όσων γεννήθηκαν, μόχθησαν, πόνεσαν, γλέντησαν και πέθαναν μέσα σ' αυτά.

Οι τοίχοι γίνονται και θα ξαναγίνουν και στα καμμένα της Βίτσας. Εκείνα που δεν μπορούν να ξαναγίνουν, να ξαναζωντανέψουν είναι αυτά τα χνάρια που η φωτιά πήρε μαζί της. Τα σπίτια είναι κελάρια μνήμης και αναμνήσεων που δεν αντικαθίστανται. Γιατί πώς να αντικαταστήσεις το παλιό πλαστήρι όπου έπλαθε η μάνα

σου την πίτα, την παλιά ξύλινη σκάφη που έπλενε και σε ξέπλυνε κάθε Σάββατο, ή τη σαρμανίτσα που κάποτε σε νανούρισε, ή ακόμη ένα σιγκούνι, ένα κέντημα, κάποιες παλιές φωτογραφίες και γράμματα παλιά. Αυτά δεν ξαναγυρίζουν ποτέ, δεν αντικαθίστανται. Είναι απώλειες μη αναστρέψιμες. Τα καμμένα σπίτια είναι πολλοί θάνατοι μαζί.

Ειδικά οι Ζαγορίσιοι, αταβιστικά, έχουν μια ιδιαίτερη και ξεχωριστή σχέση με τα σπίτια τους και τα πατρογονικά τους γιατί για κάθε Ζαγορίσιο σπίτι ξεδεύτηκαν διαχρονικά ζωές ολόκληρες, περιπέτειες και ξενιτεμοί πολλών γενεών.

Γι' αυτό κάθε φορά που καίγεται ένα σπίτι ο πόνος γίνεται ανείπωτος. Γι' αυτό το κάψιμο των τεσσάρων σπιτιών της Βίτσας μας πλήγωσε όλους.

Είθε να μη ξανασυμβεί κάτι παρόμοιο στα χωριά μας.

B.T.

Ο ΑΠΟΚΡΙΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ & ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΑΓΟΡΙΟΥ (Ι.Λ.Ε.Ζ.)

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Και φέτος τα δυο Πολιτιστικά Σωματεία των Ζαγορίσιων στα Γιάννινα συνδιοργανώνουν τον ετήσιο Αποκριάτικο χορό τους, το Σάββατο 1 Μαρτίου 2008 στο ανακαινισμένο Κέντρο «Λιθαρίτσια» με τη συμμετοχή Ζαγορίσιας Δημοτικής ορχήστρας.

Δηλώσεις συμμετοχής και παραλαβή προσκλήσεων στα γραφεία της Ι.Λ.Ε.Ζ. (Σίνα 4) και του Π.Σ.Ζ. («Πνευματικό Κέντρο» στη Χρηστοβασίλη και κατάστημα Πολ. Καρρά στην οδό Παπανδρέου).

Τιμή συμμετοχής ευρώ 20 κατ' άτομο.

Καλούμε τους Ζαγορίσιους και τους φίλους του Ζαγορίου να τιμήσουν την εκδήλωση.

Από τα Δ. Συμβούλια

2008
Καλή
Χρονιά

Χρονογράφημα

Ο Καινούργιος Χρόνος (2008)... ήρθε Σταύρου Συκιώτη

Αυτό ήταν! Εκείνη η λεξούλα «ο καινούριος» βρήκε καταφύγιο στη σκέψη μου κι ήταν σαν δώρο πρωτοχρονιάτικο γι' αυτήν. Πάσκιζε όλη τη μέρα να βρει την εννοιολογική άκρη της πρωτοχρονιάτικης ευχής. Σαν το μικρό παιδί, που χαρούμενο για το πρωτοχρονιάτικο παιγνίδι που του χάρισαν, εξαντλεί τη

μέρα του παίζοντας μ' αυτό.

— Έλα, ηρέμησε, της λέω. Μην κάνεις έτσι, χρονιάρικα μέρα. Η λέξη «καινούριος» είναι συνώνυμη με τη «νέος». Ένας νέος άνθρωπος που γνωρίζεις, ένα νέο γεγονός, φαινόμενο, κατασκευάσμα, ό,τι, τέλος πάντων, πρωτοεμφανίζεται.

— Δεν θα διαφωνήσω μαζί σου, μου λέει. Τίποτα δεν είναι καινούριο ή νέο, τη σημερινή μέρα. Ο Χρόνος, όπως λες, είναι αένας, αδιάσπαστος κι αδιαίρετος. Ο άνθρωπος, για πρακτικούς λόγους, τον ...κοιμάται, ώστε κάθε κομμάτι του να παρουσιάζεται σαν καινούριο-νέο, κάθε φορά που εμφανίζεται: η μέρα, ο μήνας, ο χρόνος. Στην προκειμένη περίπτωση, ποιο ήταν το καινούριο στη σημερινή μέρα; Το οκτώ (8). Ευτυχώς που δεν είσαι Μαθηματικός, γιατί κι αυτό θα το συναντούσες μυριάδες φορές, μετά την πρώτη γνωριμία σου, μ' αυτό, στο Νηπιαγωγείο.

— Οι λέξεις δεν χαρακτηρίζο-

νται μόνο από την κυριολεκτική τους έννοια. Έχουν και μεταφορικές ή ιδεο-φιλοσοφικές σημασίες. Γίνονται πεταλουδίτσες που πετούν ανάερα στον ανοικτό ορίζοντα της σκέψης σου για να γευτούν την πεμπτουσία των λουλουδιών που στολίζουν το χώρο της. Εκεί προσπαθώ να φτάσω. Δος μου το χέρι σου. Μαζί θα τα καταφέρουμε και θα τα απολαύσουμε καλύτερα. Ωραία!

— Εγώ πάω ν' ανοίξω την εξώθυρα. Θ' αντικρίσεις ένα παραδεισένιο χώρο, με επιβλητικά και πλουμιστά παλάτια, με καταπράσινη βλάστηση γεμάτη κελαηδιστά πολύχρωμα πουλιά κι όλος ο τόπος να είναι λουλουδιασμένος με χιλιάδες χρώματα κι' αρώματα. Να 'ναι καλά η κυρά σου η Φαντασία που, κάθε πρωτοχρονιά, φροντίζει γι' αυτό το ντεκόρ (διάκοσμο) για να κάνει χαρούμενο, αισιόδοξο, ελπιδοφόρο κι ευτυχισμένο τον καινούριο χρόνο, φραστικά.

— Έτοιμοι, λοιπόν. Εσύ κι εγώ η Σκέψη σου, αγαπημένα φιλαράκια, θα κάνουμε το περπάτημα. Ήδη, κάναμε το πρώτο βήμα. Είναι το πρώτο βήμα της σημερινής μέρας. Εδώ ο χρόνος είναι αυστηρός κι' αδέκαστος στους κανονισμούς του. Δεν μπορούμε να τρέξουμε για να φτάσουμε το γρηγορότερο στο παλάτι του, που είναι στο βάθος. Πρόσεξε τι γράφει στην προμετωπίδα του;

— Ναι. Γράφει τη λέξη: **Ευτυχία**.

— Μπράβο. Μεγάλος φιλόσοφος ο Χρόνος. **Η Ευτυχία** για να μας καλοδεχτεί θέλει, από μας «βηματάκια», μέρα τη μέρα, με επιμονή και αυτοπεποίθηση για το τέρμα της διαδρομής. Μαγνητίζει το Είναι μας και το οπλίζει—κάθε Πρωτοχρονιά—με προσδοκίες, ελπίδες, αισιοδο-

ξία κι αυτοπεποίθηση για τον πολυπόθητο τερματισμό. Να βρεθούμε κοντά της, ν' αγγίξουμε τα πλουμιστά της πέπλα, να μεθύσουμε από το ηδύποτο

φως της. Κι ανυπόμονοι κι αφιλοσόφητοι, όπως είμαστε, αγωνιούμε για το φλουρί της βασιλόπιτας, το τυχερό χαρτί της τράπουλας, την εύνοια της ρουλέτας στο σταμάτημά της. Η Μαγεία, με τα μαγικά της, μαγνητίζει τη σκέψη μας και την παραπλανά. Κι όμως, η Σκέψη η Σοφή, δεν παύει να μας συμβουλεύει πως: «**η Ευτυχία και τ' αγαθά κόποις κτώνται**».

— Θα συμφωνήσω μαζί σου. Η μακρά ζωή, με τη βοήθεια του χρόνου, όπλισαν τον άνθρωπο με συσσωρευμένη εμπειρία. Το ξεκίνημα του καινούριου χρόνου είναι, γι' αυτόν, μια αφητηρία. Μια στάση στην πορεία του, για να συνεκτιμήσει, εκ νέου, τη συνέχεια της πορείας, τις προϋποθέσεις ομαλότητας, την προσδιορισμένη κατεύθυνσή του προς προσδιορισμένο και αποδεκτό στόχο. Δεν απομένει, τότε, παρά «ο Ούριος άνεμος» (αποκάλεσε τον Τύχη) που αποτελεί κι αυτός μια προϋπόθεση.

— Σίγουρα, όλοι οι άνθρωποι, ανεξάρτητα από τα παραδοσιακά γιορτάσια των ημερών του δωδεκαήμερου, κάπου στο μήκος του καινούριου χρόνου, ανιχνεύουν τον χρονικόν του ορίζοντα, επανεξετάζουν τα υπάρχοντα σχέδιά τους, προκειμένου να αναμορφώσουν ή μη την καινούρια τους ρότα και τη στρατηγική της.

Οπωσδήποτε, σ' αυτή την περίπτωση, η ψυχολογία θα παίξει το ρόλο της. Ο νέος άνθρωπος, που επιθυμεί να μεγαλώσει, να εξελιχθεί, να επιτύχει αποδέχεται ψυχολογικά, πιο χαρούμενα τον καινούριο χρόνο, που προωθεί τα προσδοκίματά του. Απέναντίς, ο καινούριος βαρδίζο που άφησε ο παλιός χρόνος πάνω του.

Κάθε άνθρωπος είναι και μια ξεχωριστή περίπτωση ζωής. που αντιμετωπίζει αυτό το κατακύλισμα του χρόνου με τη δική του ιδιομορφία. Ένα είναι δεδομένο: Αυτό που έγραψε ο **Μάνος Ελευθερίου (Ελευθεροτ. 2/1/07)**:

«Ο χρόνος είναι ο μόνος κερδισμένος. Πάντα παλιός και πάντα νέος».

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

Από τον Γιαννιώτικο Τύπο

Στάχτη τέσσερα σπίτια στη Βίτσα Πολύ δύσκολες οι συνθήκες της κατάσβεσης

Μόνο γιορτινά δεν ήταν αυτά τα Χριστούγεννα στη Βίτσα Ζαγορίου, μετά τη φωτιά που κατέκαψε τέσσερα παραδοσιακά σπίτια και απείλησε το χωριό. Η φωτιά εκδηλώθηκε λίγο μετά τις 9 το βράδυ των Χριστουγέννων, αρχικά σε ένα από τα σπίτια και στη συνέχεια επεκτάθηκε και στα υπόλοιπα. Ευτυχώς πρόλαβαν και τα εγκατέλειψαν οι οικογένειες που έμεναν σε αυτά για τις μέρες των γιορτών, ανάμεσα τους και παιδιά.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της πυροσβεστικής, η φωτιά ξεκίνησε από την καμινάδα του αναμμένου τζακιού και πολύ γρήγορα επεκτάθηκε στην ξύλινη στέγη. Τα τέσσερα σπίτια, αποτελούν στην ουσία ένα ενιαίο πετρόχτιστο κτίριο, παλιό αρχοντικό κι ήταν εύκολο οι φλόγες να μεταδοθούν γρήγορα από το ένα στο άλλο. Επειδή δε τόσο οι στέγες αλλά και πολλά μέρη του σπιτιού είναι ξύλινα, λαμπάδιασαν μέσα σε λίγη ώρα, κυριολεκτικά σα δαδί και μέχρι να φτάσει η Πυροσβεστική, οι φλόγες έζωναν και τα τέσσερα σπίτια.

Συν τοις άλλοις το έργο της κατάσβεσης ήταν εξαιρετικά δύσκολο, λόγω της αρχιτεκτονικής του Ζαγορίου. Στα στενά δρομάκια του χωριού κατάφερε να περάσει μόνο το ένα από τα τρία πυροσβεστικά οχήματα και να προσεγγίσει σε σημείο όπου μπορούσε να φτάσει η μάνικα τις φλόγες. Έτσι τα οχήματα έκαναν «αλυσίδα» παίρνοντας νερό το ένα από το άλλο. Επίσης χρειάστηκε οι πυροσβέστες να κόψουν με αλυσοπρίνο τα χοντρά κάγκελα των παραθύρων για να έχουν πρόσβαση στο φλεγόμενο εσωτερικό των σπιτιών.

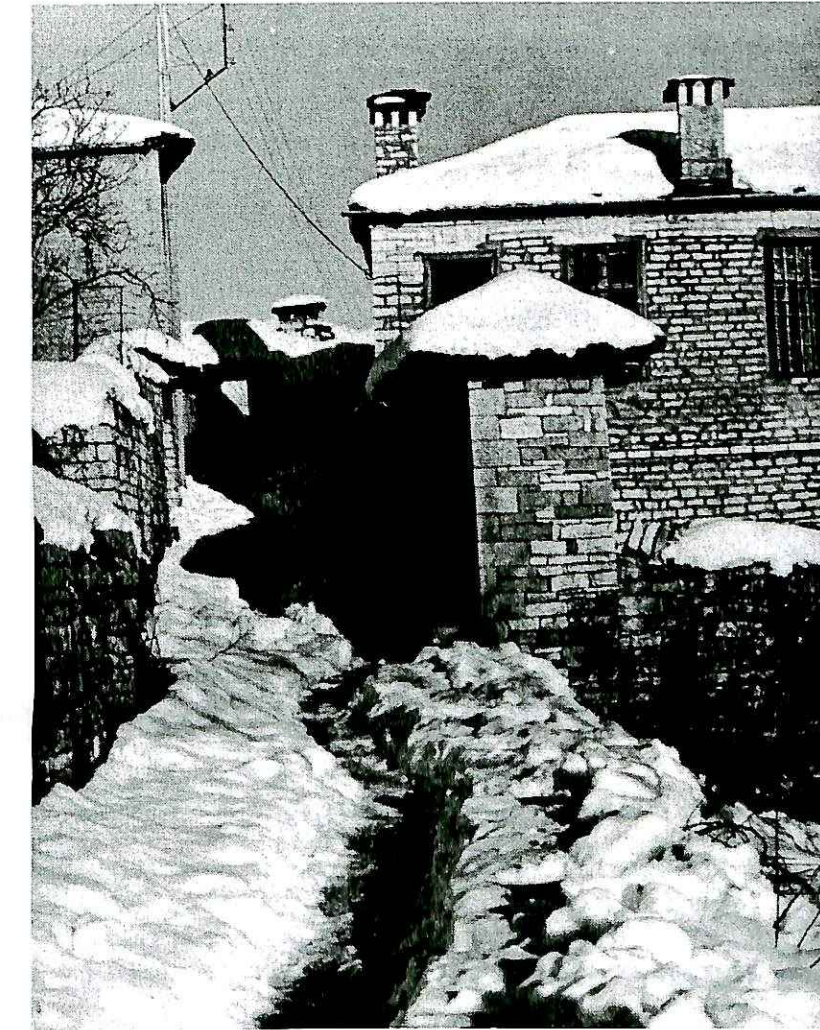
Υπερβολές

Πολλοί είδαν στη φωτιά στη Βίτσα και κάποιο «πλήγμα» στον τουρισμό του Ζαγορίου. Ας μην υπερβάλλουμε όμως. Ήταν ένα άτυχο περιστατικό που έπληξε κάποιες οικογένειες, αλλά από 'κει και πέρα ούτε «μηνύματα» δίνει, ούτε τους τουρίστες επηρεάζει. Αντίθετα, με κάποιους που μιλήσαμε εμείς, είδαν με συμπόνοια το γεγονός και σκέφτηκαν περισσότερο τους ανθρώπους που βρέθηκαν χωρίς σπίτι παρά τις δικές τους διακοπές, οι οποίες άλλωστε συνεχίστηκαν κανονικά.

ΦΙΛ. Κ.
(ΗΠ. ΑΓΩΝ)

Ο πρώτος που ειδοποιήθηκε ήταν ο Δήμαρχος Γαβριήλ Παπαναστασίου που κινητοποίησε τους

Το εσωτερικό των τεσσάρων σπιτιών καταστράφηκε ολοσχερώς, όμως σύμφωνα με τον Δήμαρχο,

τρεις εθελοντές πυροσβέστες του Δήμου κι έφθασαν στο σημείο με το υδροφόρο όχημα του Δήμου. Όμως ήταν ήδη αργά καθώς η φωτιά είχε πάρει διαστάσεις.

Η Πυροσβεστική Υπηρεσία εκκένωσε αρκετά σπίτια και ξενώνες στη Βίτσα, υπό το φόβο της επέκτασης και ήταν πολλοί οι κάτοικοι και επισκέπτες (οι ξενώνες ήταν γεμάτοι από εκδρομείς) που ξενυχτήσαν στην πλατεία του χωριού. Το ευτύχημα ήταν πως οι καιρικές συνθήκες δεν ευνοούσαν την εξάπλωση της φωτιάς, μιας και δεν φυσούσε αέρα, ενώ έπεφτε και ασθενής βροχή.

Μέλημα η αποκατάσταση

Το μέλημα του Δήμου πλέον είναι η αποκατάσταση των πετρόχτιστων σπιτιών, τα οποία μάλιστα ήταν χαρακτηρισμένα ως διατηρητέα. Το οικοδόμημα βρίσκεται δίπλα από την πλατεία του χωριού και θα ήταν πλήγμα στην παραδοσιακή αισθητική του η κατεδάφισή τους.

Ρεπορτάζ: Ελένη Ρεμπέλου

Επίσκεψη Νομάρχη στη Βίτσα

Τη συμπάραστασή του στους ιδιοκτήτες των σπιτιών που κήκαν ανήμερα Χριστούγεννα στο Δ. Σ. Βίτσας του Δήμου Κεντρικού Ζαγορίου εξέφρασε ο Νομάρχης κ. Αλέξανδρος Καχριμάνης σε επίσκεψη που πραγματοποίησε στο ανωτέρω Δημοτικό Διαμέρισμα.

Ο Νομάρχης υπογράμμισε την ανάγκη να υπάρξει κοινωνική αλληλεγγύη για τη στήριξη των πληγέντων, προτείνοντας προς τούτο τη συγκρότηση Ερανικής Επιτροπής στο Δήμο Κεντρικού Ζαγορίου, η οποία θα μπορεί να ενισχυθεί από πολίτες άλλων δήμων, αλλά και από φορείς.

«Καταστροφές τέτοιου είδους, μπορεί και πρέπει να αντιμετωπίζονται με κοινωνική αλληλεγγύη. Υπάρχει η εμπειρία από άλλες περιοχές, καλό θα ήταν να υπάρξει ανάλογη κίνηση και στη συγκεκριμένη περίπτωση, καθώς επίσης και για οποιαδήποτε άλλη απαιτηθεί. Η Νομαρχιακή Αρχή θα στηρίξει κάθε τέτοια πρωτοβουλία, ενώ στις προθέσεις μας είναι να εξεταστεί η δημιουργία ή η στήριξη ενός Φορέα που θα ασχολείται μόνον με τέτοιες περιπτώσεις», υπογράμμισε σε δήλωσή του ο Νομάρχης κ. Αλέξανδρος Καχριμάνης.

(Νέοι Αγώνες, Παρασκευή 28 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2007)

Πάνω απ' όλα η πυρασφάλεια

Η φωτιά στο Ζαγόρι έδειξε πόσο «γυμνή» από μέσα πυρασφάλεια είναι η κατ' εξοχήν τουριστική, περιοχή του νομού μας. Αποκαλύφθηκαν οι τεράστιες ελλείψεις, που αν δεν καλυφθούν άμεσα, μπορεί στο μέλλον να στοιχίσουν και ανθρώπινες ζωές. Είναι έξω από κάθε λογική στο Ζαγόρι, που δέχεται μεγάλα κύματα τουριστών καθ' όλη σχεδόν τη διάρκεια του έτους, να μην υπάρχουν οι κατάλληλες υποδομές πυρασφάλειας. Γιατί σκοπός δεν πρέπει να είναι μόνο το κέρδος αλλά κυρίως η ασφαλής διαβίωση των ανθρώπων. Ας γίνει κάτι άμεσα, γιατί με αυτά και αυτά το Ζαγόρι θα αρχίσει να χάνει την αίγλη του...

Η.
«ΠΡ. ΛΟΓΟΣ»

Το χρονικό μιας μετάλλαξης

Τουρισμός - αρχιτεκτονική - πολιτισμική ταυτότητα

Είναι πια φανερό ότι στο μικρό παραδοσιακό χωριό κάτι έχει αλλάξει. Η «νέα τάξη πραγμάτων» έρχεται σιγά-σιγά να αντικαταστήσει, να ξεριζώσει ο,τιδήποτε παλαιό, διαχρονικό, δοκιμασμένο και εναρμονισμένο με τη ζωή και την ύπαρξη των κατοίκων και του τόπου τους. Ο συντελεστής αυτής της αλλαγής δεν είναι άλλος από τον παντοδύναμο και παμφάγο τουρισμό. Οι άνθρωποι αυτού του τόπου τον τουρισμό τον έχουν πολύ ψηλά. Έχει γίνει ο πρωταρχικός παράγοντας που ελέγχει και καθορίζει την ύπαρξή τους, μονοπωλεί τις συζητήσεις τους και τα ενδιαφέροντά τους σε βαθμό εμμονής έτσι ώστε όλες οι υπόλοιπες πτυχές της ζωής τους να έρχονται σε δεύτερη μοίρα. Διαφαίνεται επίσης μια ολοένα και αυξανόμενη προσπάθεια να αποποιηθούν –από άγνοια ή σκοπιμότητα– το ζαγορίσιο παρελθόν τους, να αποβάλλουν την ξεχωριστή πολιτισμική τους ταυτότητα, υιοθετώντας έναν νέο, κατώτερο ύψος ορεινής, βουκολικής ή αρχοντοχωριάτικης αισθητικής που πιστεύουν ότι ταιριάζει πιο πολύ στο τουριστικό προφίλ του οικισμού. Αυτή η εικόνα είναι πια έκδηλη σε όλα τα επίπεδα της ζωής του τόπου και ίσως μη αναστρέψιμη.

Παρατηρώντας πανοραμικά τον οικισμό από τους γύρω γραφικούς λόφους, η εικόνα σε πληγώνει, ένα πνιγνό αίσθημα θλίψης σε κατακλύζει και προσπαθείς να στρέψεις το βλέμμα προς άλλη κατεύθυνση. Ο άλλοτε αρμονικά δομημένος, αισθητικά άρτιος, άψογα μελετημένος παραδοσιακός οικισμός, σαφές δείγμα τοπικού πολιτισμού, μεταλλάσσεται σ' ένα συνοθύλευμα ανομοιομορφων κτιρίων, ποικίλων αρχιτεκτονικών τασεων και μεγεθών, όπου το μέτρο έχει αρχίσει να χάνεται και ο σεβασμός προς το γείτονα να εκλείπει. Το φυσικό τοπίο που περιβάλλει τον οικισμό έχει επίσης αρχίσει σταδιακά να δείχνει σημάδια υποβάθμισης.

Σημαντικό δείγμα και φορέας του τοπικού πολιτισμού είναι το

δομημένο περιβάλλον και κυρίως οι κατοικίες. Η απaráλληλη ζαγορίσια αρχιτεκτονική εκφράζει την ποιότητα και το υψηλό πολιτισμικό επίπεδο των κατοίκων που διατηρήθηκε αναλλοίωτο ανά τους αιώνες. Είναι θετικό ότι οι ιδιοκτήτες σπιτιών καταβάλλουν φιλότιμες προσπάθειες, με πενιχρά οικονομικά μέσα, να διατηρήσουν και να συντηρήσουν τις ιδιοκτησίες τους σεβόμενοι αυτή την αρχιτεκτονική ιδιαιτερότητα. Η μετατροπή παλαιών ετοιμόρροπων κατοικιών σε ξενώνες, που ξεκίνησε με επιτυχία πριν από χρόνια και συνεχίζεται και σήμερα, είναι μια αποτελεσματική λύση σωτηρίας και προβολής της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς του τόπου. Βασική προϋπόθεση είναι αυτή η μετατροπή να γίνεται με γνώση, αγάπη και μεράκι. Δυστυχώς, αυτό δεν ισχύει πάντοτε. Αντιθέτως, διαπιστώνονται αρκετές περιπτώσεις υποβάθμισης ή και «βεβήλωσης» της όψης χαρακτηριστικών σπιτιών αρχοντικών, με άσκοπες και υπερβολικές παρεμβάσεις, καταστροφική εξάρετων τοιχογραφιών και ξυλόγλυπτων, ενώ υπάρχουν σήμερα τρόποι συντήρησής τους, και γενικά αλλοίωση του ζαγορίσιου χαρακτήρα χάριν ενός ύψους που το διακρίνει όχι η λιτή αρχοντιά, αλλά η χλιδατή υπερβολή.

Τα σπίτια του οικισμού είναι φορείς πολιτισμού όχι μόνο λόγω της αρχιτεκτονικής τους αλλά και του εσωτερικού τους πλούτου. Και είναι αξιοθαύμαστο τι υλικοί και πνευματικοί θησαυροί κρύβονται σε κάποια από τα σπίτια αυτά. Σπάνια μικροαντικείμενα καθημερινής χρήσης, εξάρτετες βιβλιοθήκες, φωτογραφίες οικογενειακού βίου, πορτραίτα και εικόνες - ντοκουμέντα μιας άλλης εποχής, πολύτιμα αρχεία και έγγραφα που μαζεύουν αράχνες μέσα σε κασέλες, υφαντά και περίτεχνες στολές που κινδυνεύουν από τη φθορά του χρόνου και διάφορα άλλα αντικείμενα, περισσότερο ή λιγότερο σημαντικά, που πολλές φορές καταλήγουν στις χλωματερές, πρέπει να διατηρηθούν ως τεκμήρια παράδοσης και πνευματικού βίου άλλων εποχών. Μια οργανωμένη προσπά-

θεια ευαισθητοποίησης των κατοίκων και συγκέντρωσης κάποιων απ' αυτά τα αντικείμενα σε ένα χώρο επισκέψιμο θα αποτελούσε μια πρόταση πολιτισμού και αναβάθμισης της τουριστικής εικόνας του τόπου, αλλά και μια παρακαταθήκη για τους νεότερους.

Του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΠΟΥΝΑ

Παρά την περιβόητη και υπερτιμημένη τουριστική ανάπτυξη, η σκληρή αλήθεια είναι ότι **πληθυσμιακά ο οικισμός συρρικνώνεται**. Οι άνθρωποι φεύγουν, οι πόρτες σφαιλίζουν, οι νέοι δε γυρίζουν παρά μόνο για λίγες ημέρες τους καλοκαιρινούς μήνες. Και δεν γυρίζουν γιατί δε βρίσκουν ενδιαφέροντα, δεν έχουν βιώματα, δε διατηρούν ισχυρούς προσωπικούς δεσμούς και εν τέλει δεν έχουν μάθει να αγαπάνε αυτό τον τόπο. Δεν τους προκάλεσε κανείς το ενδιαφέρον ώστε να αισθανθούν υπερηφάνεια και ευθύνη για την καταγωγή τους και να επιθυμήσουν να γνωρίσουν καλύτερα τον τόπο αυτό και να συμμετέχουν ενεργά στις διάφορες δραστηριότητες, πολιτιστικές και μη. Τα μοναδικά ήθη, έθιμα και παραδόσεις του χωριού και του Ζαγορίου γενικότερα έχουν αφαιρεθεί στη λήθη του χρόνου ως κάτι που δεν αρμόζει στο σύγχρονο τρόπο ζωής. Βρίσκονται πια καταχωρημένα και ξεχασμένα στις άψυχες σελίδες ενός λαογραφικού βιβλίου ή στις διη-

γήσεις των γιαγιάδων, που κι αυτές σπανίζουν. Η αξιοποίηση και αναβίωση κάποιων εθίμων, λαογραφικών εκδηλώσεων, γιορτών ή παραδοσιακών παιχνιδιών, στο βαθμό του εφικτού, ίσως συντελούσε στην γνωριμία των νέων με τον τόπο καταγωγής τους, στην ενεργό συμμετοχή τους στο πολιτιστικό γίγνεσθαι, αλλά και στη μεταβίβαση της επικοινωνίας. Έτσι δε θα χαθεί ο συνεκτικός ιστός που συνδέει το παρελθόν με το παρόν και θα υπάρχει ελπίδα για το μέλλον.

Ο τουρισμός αποβαίνει χρήσιμος για ένα τόπο, όταν γίνεται σωστή, λογικευμένη και ελεγχόμενη διαχείρησή του βάσει οργανωμένου σχεδίου και όταν έρχεται να υποβοηθήσει και όχι να υποκαταστήσει και να διαταράξει τις ήδη υπάρχουσες δομές και ισορροπίες. Διαφορετικά, ο όμορφος στο χρόνο, ίσως με περισσότερα και πιο λαμπερά ξενοδοχεία, πιο πολλούς επισκέπτες και αυτοκίνητα στα σοκάκια και τις πλατείες, με πιο πολλή φήμη και προβολή, μα σίγουρα πιο φτωχός σε ανθρώπινο δυναμικό, σε διαχρονικές αξίες, σε πολιτισμική κληρονομιά και ιδιαιτερότητα. Ένας τόπος άψυχος, κενός από παράδοση και ταυτότητα, ξεπουλημένος στο κέρδος χωρίς ανθρώπους με αυτοσυνειδησία, αφοσίωση και ανιδιοτελή αγάπη προς αυτόν. Ένας τόπος που θα μοιάζει με Ζαγόρι μα δε θα είναι....

Σ.Σ.: Ο κ. Δημήτριος Μπούνας

Τι μπορείτε να δείτε
επισκεπτόμενοι το Ζαγόρι

- **ΣΤΟ ΡΙΖΑΡΕΙΟ Εκθεσιακό Κέντρο Μονοδενδρίου** λειτουργεί η φωτογραφική έκθεση «Εικόνες από τον ελληνικό κινηματογράφο». Το υλικό προέρχεται από την Ταινιοθήκη της Ελλάδας και από συλλογές παραγωγών, σκηνοθετών και ηθοποιών. Η έκθεση θα διαρκέσει μέχρι τον Αύγουστο και θα είναι ανοιχτή κάθε μέρα εκτός Τρίτης 10.00 με 17.00. Τηλ. 26530 71573.
- **ΚΕΝΤΡΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗ ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΣΤΟ ΖΑΓΟΡΙ**. Λειτουργεί στο Μικρό Πάπιγκο Ζαγορίου με ευθύνη του WWF-Ελλάς. Ανοιχτό καθημερινά εκτός Τετάρτης. Ώρες λειτουργίας: Δευτέρα -Τρίτη-Πέμπτη, Κυριακή 10.30-18.00 και Παρασκευή-Σάββατο 11.00-15.00, 16.00-19.00 τηλ. 26530 41071.
- **ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΑΪΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ «ΑΓΑΠΙΟΣ ΤΟΛΗΣ»** στους Κήπους. Λειτουργεί καθημερινά. Τηλ. 26530 71826.
- **ΜΟΥΣΕΙΟ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ** Πέτρου Φραγκούλη «ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ», Ελάτη Ζαγορίου. Είσοδος ελεύθερη.
- **ΛΑΖΑΡΙΔΕΙΟ ΙΔΡΥΜΑ** στο Κουκούλι.

ΑΠΟΦΕΙΣ - ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΕΝ ΑΝΑΜΟΝΗ ΤΟΥ 2ου ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

Καποδίστριας 1828-2008

Ο Ιωάννης Καποδίστριας, πρώτος κυβερνήτης της Ελεύθερης Ελλάδας, αποβιβάστηκε στο Ναύπλιο στις 6-1-1828. Σαν χειρουργός γιατρός που ήταν, προσπάθησε με νυστέρι να οργανώσει κράτος. Βρήκε μια Ελλάδα σπαρασσόμενη, μια Ελλάδα των κοτσαμπάσιδων, μια χώρα εξαρτημένη από τις μεγάλες δυνάμεις. Παρά τις δυσκολίες, με παντελή έλλειψη προσωπικού συμφέροντος, με προσφορά της ζωής του, οργάνωσε κράτος από ίδρυση πανεπιστημίου μέχρι γεωργικά προγράμματα (πατάτα) και από την ανασύνταξη του στρατού και του στόλου μέχρι την συλλογή των αρχαιοτήτων.

Σε ανάμνηση της προσπάθειας του πρώτου κυβερνήτη, ο νόμος 2539/1997 ονομάστηκε «Καποδίστριας» κι έχει τίτλο «Συγκρότηση της Πρωτοβάθμιας Τοπικής Αυτοδιοίκησης». Κατά πόσο πέτυχε το φυσικό πρόσωπο Ιωάννης Καποδίστριας το 1828 και πόσο ο πλασματικός «Καποδίστριας», δεν το εξετάζω λόγω τυπογραφικής μελάνης. Επειδή, λοιπόν, απ' το 1996 μέχρι το 1998 μας απασχόλησε ο Καποδίστριας, όσον αφορά την συγκρότηση και οργάνωση των ΟΤΑ. Επειδή απ' το 1998 μέχρι σήμερα μας απασχολεί ο Καποδίστριας στην λειτουργία του, πάμε τώρα σε πακέτο να υποδεχτούμε το νέο Καποδίστρια με νέα δεδομένα (συγκρότηση, οργάνωση, βιωσιμότητα, λειτουργία, απόδοση κλπ).

Δεν έχουμε λόγο να ασχοληθούμε με άλλες περιοχές του νομού μας παρά μόνο με το Ζαγόρι. Και μια που τόφερε η κουβέντα το Ζαγόρι συναντάται στην ελληνική γλώσσα στον ενικό αριθμό και όχι «Ζαγόρια». Είναι, λοιπόν, ευκαιρία το Ζαγόρι να γίνει ένας Δήμος -Δήμος Ζαγορίου– κι έτσι θ' αποφευχθεί το γλωσσικό λάθος «Ζαγό-ρια». Και για να τελειώσει τούτη η εισαγωγή πρέπει να θυμίσουμε ότι η γεωγραφική περιοχή «Ζαγόρι» (ας πάμε χρονικά απ' τον πόλεμο του '40 και δώθε και να μην ανακατέψουμε την ιστορία γιατί δεν βρίσκουμε πυθμένα) χωρίστηκε σε τρεις δήμους και δυο κοινότητες. Ο Δήμος

Ανατολικού Ζαγορίου έχει δώδεκα κοινότητες - οικισμούς (είναι γνωστές), συν τον οικισμό Αγία Παρασκευή (Πέτρας), τον οικισμό Πέτρα (Πέτρας), τον οικισμό Ποταμιά (Κρυόβρυσης) και τέλος τον οικισμό Μηλιωτάδες (Δεματίου), που ορίστηκε και έδρα του Δήμου. Ο Δήμος Τύμφης έχει δώδεκα κοινότητες - οικισμούς (είναι γνωστές). Ο Δήμος Κεντρικού Ζαγορίου έχει δεκαπέντε κοινότητες - οικισμούς (είναι γνωστές), συν τον οικισμό Βίκος (Βιταϊκό) που είχε ενταχθεί πιο πριν στην κοινότητα Αρίστης. Έμειναν κοινότητες η Βοβούσα και το Πάπιγκο. Σύνολο οικισμών για το Ζαγόρι 46. Κι εδώ συγχωρήστε μου μια στατιστική παρένθεση, αλλά με τσιγκλάει: Ο νομός Ιωαννίνων έχει 28 δήμους. Ο Καποδίστριας ήθελε μονολεκτικές ονομασίες και συμμορφώθηκαν 23 νέοι δήμοι. Από κει κι ύστερα έχουμε Δήμο Αγίου Δημητρίου, που δεν γίνονταν αλλιώς. Έχουμε Δήμο Άνω Καλαμά, χωρίς Δήμο Κάτω Καλαμά. Έχουμε Δήμο Άνω Πωγωνίου, χωρίς Δήμο Κάτω Πωγωνίου. Κι έχουμε στο Ζαγόρι ένα Δήμο με μονολεκτική ονομασία και δύο με σύνθετη.

Θέτω τώρα στην κρίση όλων σας μια τρελλή, αν θέλετε, ιδέα: Να οργανώσουν οι Δήμαρχοι και οι Πρόεδροι του Ζαγορίου δημοψήφισμα μέσα στο καλοκαίρι, με δύο ερωτήματα: Αον θέλετε συνένωση των 5 ΟΤΑ σ' έναν δήμο; ΝΑΙ - ΟΧΙ. Βον θέλετε ονομασία «Δήμος Ζαγορίου»; ΝΑΙ - ΟΧΙ. Και για να μη αερολογούμε, το δημοψήφισμα να γίνει με βάση το δημοτολόγιο - εκλογικό κατάλογο και να ψηφίσουν και οι απόδημοι Ζαγορίσιοι, δηλαδή όσοι μεταδημότευσαν κι όσοι γράφηκαν σε καταλόγους ετεροδημοτών. Κι αν οι πέντε ΟΤΑ αποφασίσουν εθελούσια συνένωση μέσα στο 2008, ποια κυβέρνηση θα απορρίψει την πρόταση, με ποια επιχειρήματα και με ποιο κόστος. Γεωγραφικά και πολιτισμικά είμαστε ένα σώμα. Το μόνο αδύνατο σημείο είναι το δημογραφικό. Αλλά τούτο συναντάται μόνο στο

Ζαγόρι; Η υπόλοιπη ύπαιθρος δεν έχει πληθυσμιακό πρόβλημα; Κάθε κανόνας έχει και εξαίρεση και πρέπει το κράτος να θεσπίσει και εξαιρέσεις στον επερχόμενο Καποδίστρια. Φτάνει πια η συγκέντρωση στα αστικά κέντρα. Οι καποδίστρια-

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΝΤΙΝΑΛΕΞΗ

κοί δήμοι και τα διάφορα αναπτυξιακά προγράμματα μπορεί να δημιουργήσαν θέσεις εργασίας στα χωριά μας, αλλά όλοι αυτοί κατοικούν στα Γιάννινα.

Παίρνω αφορμή από το δημοσίευμα του Πολιτιστικού Συνδέσμου Ζαγορισιών Ιωαννίνων περί ενός δήμου στο Ζαγόρι και θέλω να συμφωνήσω απόλυτα μαζί τους. Αυτή τη στιγμή φαίνεται μονόδρομος η εθελούσια συνένωση των πέντε ΟΤΑ σ' ένα δήμο μέσα στο 2008. Ας ανοίξει διάλογος καλόπιστος κι ας ακουστούν επιχειρήματα τεκμηριωμένα. Κάνει λόγο ο Σύνδεσμος για κατακερματισμό του Ζαγορίου με τον πρώτο Καποδίστρια. Για σκεφτείτε όμως τι θα γίνει αν δεν συμφωνήσουν οι Ζαγορίσιοι. Τότε βλέπω το Ζαγόρι να το φάει το Μέτσοβο, η Κόνιτσα, το Καλπάκι. Γνωρίζει κανένας μας τις προθέσεις του νομοθέτη; Θα αφήσουμε πάλι τα κομματικά κριτήρια να ορίσουν το μέλλον μας; Θα διαγράψουμε την ιστορία μας ξεχνώντας τον καζά Ζαγορίου (του Ζαγορίου της ακμής και της δόξας) της Οθωμανικής εποχής; Θα ξεχάσουμε την «Ζαγορίσια Πολιτεία» που σχεδίαζαν οι επιφανείς Ζαγορίσιοι το 1815-1816, με έδρα το μοναστήρι του Αι-Γιάννη στο Ρογκοβό Τσεπελόβου; Απ' το 1912-1913 τι έκανε το κράτος για την Ήπειρο, τα Γιάννινα, το Ζαγόρι, το Πωγωνί, την Κόνιτσα κλπ; Είμαστε η φτωχότερη περιοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μπράβο μας. Μας καπλώνει συνέχεια η Ελλάδα που βρίσκεται κάτω απ' τ' αυλάκι. Τρίζουν τα κόκκαλα των ηπειρωτών ευεργετών και ελεοθετών.

Τούτο το περιοδικό αγωνιζε-

ται τριάντα χρόνια για το Ζαγόρι. Είναι ελεύθερο βήμα για κάθε ζαγορίσιο και για κάθε φίλο του χώρου μας. Η προσφορά του στα δρώμενα κρίνεται από τρίτους. Ήρθε, λοιπόν, η ώρα να μιλήσουμε για την νέα ανασυγκρότηση στην τοπική αυτοδιοίκηση και είναι ευχής έργον να γεμίζουν κάθε μήνα οι σελίδες του περιοδικού μας με το θέμα αυτό. Με την ευκαιρία τούτη, ας ανασκαλέψουμε το περιοδικό μας για τις χρονιές 1996-1997, ενόψει, τότε, του Καποδίστρια ένα. Προσωπικά πιστεύω καθένας μας να βγάλει τα συμπεράσματά του απ' την αποδρομή αυτή και να εκφραστεί στη συνέχεια για τον Καποδίστρια δύο. Πριν λίγες μέρες βγήκαν οι Δήμαρχοί μας σε Γιαννιώτικο κανάλι και ταπεινώς τους συγχαίρω. Είναι μια καλή αρχή και πρέπει να επισημανθεί και η συνεργασία που έχουν μέχρι τώρα σε ευρύτερης σημασίας θέματα της περιοχής μας.

Η πρώτη γεύση απ' την συνέντευξη των δημάρχων είναι η σωρεία των προβλημάτων. Προβλήματα χρονίζοντα, προβλήματα άλυτα, προβλήματα καινούργια, προβλήματα χρηματοδότησης, προβλήματα εσόδων και προβλήματα ων ουκ έστι αριθμός. Είναι πρώιμα να τοποθετηθούν για την συνένωση και καλώς έπραξαν. Θα ήθελα να ξαναβγούν στα μέσα ενημέρωσης και σταδιακά να τοποθετούνται στα συγκεκριμένα ερωτήματα και στις μελλοντικές εξελίξεις.

Οι πρόγονοί μας μας άφησαν πνευματική και πολιτισμική κληρονομιά, η φύση μας χάρισε ομορφιές, το Ζαγόρι πρέπει να ζήσει και ν' ανδρωθεί. Το Ζαγόρι είναι τα φυσικά πρόσωπα, μόνιμοι και απόδημοι και τα φυσικά πρόσωπα των επόμενων γενεών. Ποια κληρονομιά αφήνουμε εμείς οι σημερινοί Ζαγορίσιοι, ποια ιστορία, ποια παράδοση, ποια παραμύθια, ποια τραγούδια; Θα μου πείτε ότι αφήνουμε DVD και ιντερνέτ και πίτσα και φραπέ. Απελθέτω απ' εμού το ποτήριον τούτο. Δεύτε λάβε φως και τοποθετηθείτε όλοι οι Ζαγορίσιοι για το αυριανό Ζαγόρι.

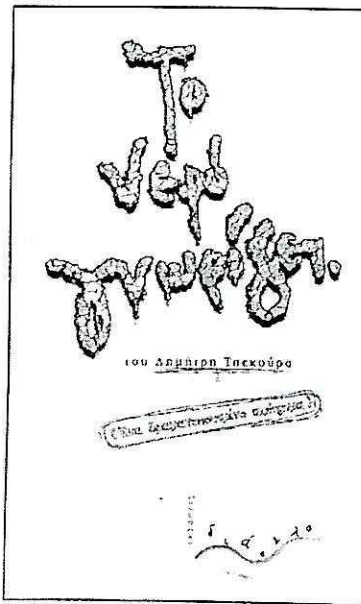
ΔΗΜΗΤΡΗ ΙΩΑΝ. ΤΣΕΚΟΥΡΑ

Το νερό γνωρίζει

Γράφει ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΣΕΤΣΗΣ

«Το νερό γνωρίζει» είναι το νέο έργο –ένα δραματοποιημένο αφήγημα– του συγγραφέα Δημήτρη Τσεκούρα.

Όπως γράφει ο συγγραφέας, σε σχετικό σημείωμά του, είναι ένα αφήγημα που πραγματεύεται την πορεία ενός 40χρονου προς την ενηλικίωση. Αρχίζοντας από την εφηβεία, ανακαλεί τα βασικά στάδια και τις

στην Ποίηση του Οδυσσέα Ελύτη.

Στο πλαίσιο της έρευνας αυτής, έχει δημοσιεύσει άρθρα σε επιστημονικά και λογοτεχνικά περιοδικά και έχει συμμετάσχει, ως εισηγητής, σε συνέδρια.

Αντιπροσωπευτικά άρθρα-εισηγήσεις:

– Γλωσσολογικές ανιχνεύσεις στα Ελεγεία της Εξώπετρας του Οδυσσέα Ελύτη. Πρώτο παγκόσμιο επιστημονικό συνέδριο για τον Ελύτη (Κως, 1994).

– Το Μονόγραμμα του Οδυσσέα Ελύτη: μια κειμενο-γλωσσολογική ανάγνωση του έργου. Ετήσιο συνέδριο Γλωσσολογίας (Θεσσαλονίκη, 1995).

– Η σχέση του Οδυσσέα Ελύτη με τον Υπερρεαλισμό. Συνέδριο για το κίνημα του Υπερρεαλισμού στην Ελλάδα (Πάτρα, 1995).

Έχει επίσης ασχοληθεί ερευνητικά με την εκπαιδευτική κατάσταση των Τσιγγάνων στην Ισπανία και την Ιταλία, καθώς και με το πεζογραφικό έργο του Γιώργου Χειμωνά.

Παρουσίαση βιβλίου

Στις 11 Φεβρουαρίου ημέρα Δευτέρα και ώρα 7 μ.μ. στην αίθουσα της Πανεπιστημιακής Ομοσπονδίας (οδός Κλεισθένους), θα γίνει η παρουσίαση του βιβλίου της Παπυγκιώτισσας Φιλολόγου **Ελένης Σκούρη-Παπαδάκη**, που εκδόθηκε τελευταία με τίτλο «ΠΑΠΙΓΚΟ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ».

ΠΑΠΙΓΚΟ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ

Της Ελένης Σκούρη

Εκδόσεις: ΕΦΟΡΕΙΑ ΚΑΛΛΙΝΕΙΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΠΑΠΙΓΚΟΥ
ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑ ΜΙΧΑΗΛ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ιωάννινα 2007

Γράφει ο ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

Αυτά τα λίγα στίγια στον πέρα (Μικρό) Μαχαλά του Παπίγκου είναι πυκνοχτισμένα, το ένα ακουμπάει στο άλλο τόσο κοντά που ο ένας νοιώθει την ανάσα του άλλου· μοιάζουν σαν τα πουλιά σε βραχοφωλιά.

Εκεί λοιπόν, σ' ένα απ' αυτά τα πετρόχτιστα στίγια τα πυκνά, στο αρχοντικό του Παπαχαρίση κι' αργότερα Κοντογιώργου, γεννήθηκε και πέρασε τα παιδικά της χρόνια, η Ελένη Σκούρη, καλά ασφαλισμένη και βραδεία επηρεασμένη από τα βράχια της Αστράκας, της Ατζιάμας και του Κούπου και την άσβεστη ζεστασιά των ανθρώπων της γύρω και με την ευφυΐα, την παρατηρητικότητα και τη δυνατή της μνήμη που την διακρίνουν, μπόρεσε, αποτυπώνοντας ανεξίτηλα μέσα της, ό,τι έβλεπε, άκουγε και ένιωθε, να παρουσιάσει τούτο το υπέροχο συμπυκνωμένο από πάμπολλα έντονα βιώματα και συναισθήματα δημιούργημά της που μόλις είδε το φως της δημοσιότητας, «φορώντας τα καλά του» από τον εκδοτικό οίκο «Μ. Δούβαλη-Π. Αποστόλου & Σία Ο.Ε.» που πολύ σωστά η Ελένη το ονόμασε «ΠΑΠΙΓΚΟ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ».

Και σαν τον καλλιτέχνη γλύπτη, όχι σκαλίζοντας την άμορφη πέτρα με τη σμίλη, αλλά με την πέννα, το μολύβι –ποτέ με την τόσο κακόγουστη και παραποιημένη από τους ξένους δική μας λέξη «στυλό»–, αποθανάτισε σχεδόν όλα τα πρόσωπα, συγγενικά της και μη, όσα πρόλαβε, του πέρα (Μικρού) Μαχαλά, με όλες τους τις λεπτομέρειες, εξωτερικές και εσωτερικές, απαλλαγμένα («ρετουσαρισμένα») από κηλίδες και στίγματα –γιατί, όποιος πολύ αγαπάει, δεν βλέπει ελαττώματα και «κουσούρια»–, ιδιαίτερα αποθανάτισε, το ξαναλέω, όχι με τη σμίλη στο ψυχρό μάρμαρο, αλλά με την πέννα, ζωντανές τις μορφές των προσώπων, ιδιαίτερα των γυναικών εκείνων του καλού καιρού, καθισμένες, τα ζεστά ατέλειωτα καλοκαιρινά βράδια, στους σφαδές των εξωθύρων ή στις κουζίνες να πίνουν τον καφέ ή να φτιάχνουν τα εκλεκτά γλυκά, κουταλιού ή να ψήνουν τις «σιουριγιαχτές» πίτες ή το χειμώνα να κάθονταν στα μαντζάτα και πότε να συζητάνε και πότε από τα παραθύρια ν' αγναντεύουν ή στα πετροσόκκα να περιμένουν να συμμαζέψουν «σ'μάσ'ν» τα ζώα τους που γυρίζουν από τη βοσκή ή στις βραχύβρυστες, τα καλοκαίρια, να παίρνουν από τα σπλάχνα της γης αμόλυντο δροσερό νερό ή να ποτίζουν τους κρεμαστούς κήπους στα

«Π'γάδια», στην «Κουσαία», τον «Λάκκο», τον «Κάτω-λάκκο», το «Αυραγόνιο» ή βαρεία ζαλκωμένες κι' αποσταμένες να μεταφέρουν τη σοδεία τους και ό,τι άλλο χρειάζεται το σπίτι, «Στα βραχοβούνια που τη βλέπεις ν' ανηφορίζει χωρίς προσπάθεια, μαζί με το κοπάδι της τα γίδια, η θωριά της ξεκόβεται στεγνή, μοναστική, αργασμένη από το χαλάζι και το λιοπύρι. Το ανθρώπινο αυτό πλάσμα έχει πάρει πάνω του κάτι από τη στέγνα του τοπίου, του κατ'αγυμνου βράχου, που τον σκουντάς με το πόδι σου και τσακμάκιζει. Σου λέει καλημέρα η Ηπειρώτισσα και η κουβέντα της είναι κοφή, σαν πρόσταγμα. Έχει μια παρθενιά απροσπέραστη, όπως η ζωή της είναι σκληρή και αμίλητη. Ξυπνημένη από τις τρεις πριν φέξει, κάθε μέρα, χεϊ-μώνα-καλοκαίρι, δουλεύει στο σπίτι, ζυμώνει, φουρνίζει, μαγειρεύει, δυο ύστερα βγαίνει στο χωράφι, δυο χούφτες χώμα μέσα σε μια κουφάλα βράχο, μάχεται εκεί ως το βράδι. «Λίγος ύπνος και πάλι εξαρχής...», όπως τόσο χαρακτηριστικά τις περιγράφει ο σπουδαίος λογοτέχνης και ακαδημαϊκός Άγγελος Τερζάκης. Και οι οποίες παρά τις δυσκολίες αυτές συνθήκες και τις επικρατούσες αυστηρές συνθήκες, το ηθικό τους ήταν ακμαίο. Δεν έκλαιγαν τη μοίρα τους, με χαρά αγωνίζονταν ασταμάτητα όλο το χρόνο και δημιουργούσαν τέλειες οικογένειες.

Αγαπητέ αναγνώστη, Παπυγγινέ της νέας γενιάς και φιλε του Παπίγκου, αν θέλεις να ιδείς ζωντανά, σχεδόν όλα τα πρόσωπα του πέρα (Μικρού) Μαχαλά, καθώς και όλα τα δρώμενά τους κατά τις 10ετίες 1950-1960, διάβασε το πρόσφατο εκδοθέν νέο βιβλίο της Ελένης Σκούρη «ΠΑΠΙΓΚΟ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ», ο κόπος σου δεν θα πάει χαμένος.

Η ΚΟΠΗ ΤΗΣ ΠΙΤΑΣ ΜΑΣ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος την Κυριακή 13 του Γενάρη το Περιοδικό «Το ΖΑΓΟΡΙ μας» έκοψε την πίτα του στο ανακαινισμένο κέντρο «ΛΙΘΑΡΙΤΣΙΑ».

Με ένα μικρό κέρασμα, προσφορά του Περιοδικού μας, δεχτήκαμε και φέτος τους συνδρομητές και φίλους για να τους ευχαριστήσουμε για τη συγκινητική τους στήριξη στην έκδοσή του.

Τίμησαν την εκδήλωση οι Δήμαρχοι του Ζαγοριού μας και Δημοτικοί Σύμβουλοι, ο Νομάρχης Ιωαννίνων κ. Αλέκος

Κακριμάνης, ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Συνδέσμου Ζαγορισιών και μέλη του Διοικητικού του Συμβουλίου.

Η τυχερή της πίτας φέτος ήταν η συμπατριώτισσά μας κα Βούλα Φαρμάκη με ρίζες ζαγορίσιες από τη μητέρα της, της οικογένειας Καρακώστα από την Ελάτη.

Το «φλουρί» αντιστοιχούσε σε ένα διπλό CD του Συλλόγου Ασπραγγέλων, ένα βιβλίο του Ευρ. Μακρή «Οι ληστείες στη Δ. Ελλάδα και το ημερολόγιο του Καπεσόβου.

Ακολουθεί μερικό φωτορεπορτάζ από την εκδήλωση.

«Το ΖΑΓΟΡΙ μας» ΚΛΕΙΝΕΙ ΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΧΡΟΝΙΑ

Ξεκίνησε στις αρχές του μακρινού 1978 με ιδρυτές και πρωτεργάτες μια ομάδα εμπνευσμένων και παθιασμένων, με τ' ο Ζαγόρι ανθρώπων, όλοι τους καταξιωμένοι στη ζωή και στα γράμματα.

Ας τους μνημονεύσουμε για μια ακόμη φορά, αφού σχεδόν όλοι τους πια εγκατέλειψαν τα εγκόσμια.

Κώστας Λαζαρίδης, Κίμωνας Κυριαζής, Στάθης Λαμπρίδης, Γιάννης Νικολαΐδης, Κώστας Βαρζώκας, Ευριπίδης Γιαννακός, Λεωνίδας Τσαούσης και τέλος ο μόνος επιζών **Φρίξος Τζιόδας** που συνεχίζει την προσφορά του κι ευχόμαστε να βρίσκεται κοντά μας για πολλά ακόμη χρόνια.

Το είπαμε κι άλλες φορές. Αν «Το Ζαγόρι μας» συνεχίζει και σήμερα μπαίνει στα 31 του χρόνια είναι γιατί αυτοί οι ωραίοι Ζαγορίσιοι είχαν φυτέψει γερά θεμέλια κι ο σπόρος τους γερός και καρποφόρος.

Όσοι πήραν και κρατούν σήμερα τη θέση τους, χωρίς τη δυνατότητα αντικατάστασής τους, από χρέος προς τους πρωτεργάτες αυτούς και την παρακαταθήκη τους προσπαθούν (και το κατόρθωσαν) ως τώρα να μη μείνει μεσοστρατίς ο δρόμος που αυτοί άνοιξαν εκείνο το μακρινό 1978.

Απολογιστικά, τολμούμε σήμερα να πούμε πως το περιοδικό μας πορεύεται καλά κι έγινε πια περιοδικό όλων των Ζαγορίσιων. Κι αυτό δεν οφείλεται μόνο στους λίγους που αποτελούν την εκδοτική ομάδα, αλλά κυρίως οφείλεται στην αγάπη και τη στήριξη της πλειοψηφίας των Ζαγορίσιων ντόπιων και αποδήμων που το αγκαλιάσανε με μια μεγάλη ζεστασιά που μας συγκινεί και μας ενθαρρύνει.

Όμως η σημερινή ομάδα (μάλλον η φιλική παρέα θα λέγαμε),

πάει να γεράσει κι αυτή μαζί με «Το Ζαγόρι μας» και ευελπιστούμε πως όταν χρειαστεί θα βρεθούν οι συνεχιστές.

Για την ώρα κρατούμε και με την ευκαιρία αυτού του μικρού μας επετειακού θέλουμε να στείλουμε ένα μεγάλο ευχαριστώ σ' όλους τους Ζαγορίσιους. Τώρα αν υπάρχουν και κάποιοι (λίγοι, ελάχιστοι, μετρημένοι στα δάχτυλα των δύο χεριών) «Ζαγορίσιοι» (ναι σε εισαγωγικά) που μας πικραίνουν θεωρώντας δυσβάσταχτο κόστος της συνδρομής των 15 Ευρώ και μας ζητούν τη διαγραφή τους, τους αφήνουμε στη μιζέρια τους.

Κι όταν πρόκειται για μεγαλοσχήμονες με γεμάτο το πορτοφόλι που γεμίζει το στόμα τους Ζαγόρι μόνο όταν τους βολεύει, τότε η πίκρα γίνεται αναπόφευκτα θλίψη.

Σ' αυτούς λέμε πως αν το περιοδικό μας βασιζόταν αποκλειστικά στη συνδρομή των 15 ευρώ ετησίως και με περίπου 2000 συνδρομητές θα ήταν αδύνατη η έκδοσή του, αν δεν υπήρχαν οι γενναιόδωρες προσφορές (πέραν της συνδρομής) πάρα πολλών Ζαγορίσιων.

Αλλά τι να κάνουμε. Ό,τι έχει κανείς μέσα του αυτό και προσφέρει.

Μόνο αυτό που θέλουμε να ξέρουν οι Ζαγορίσιοι είναι, πως για να βγει αυτό το τεύχος κάθε μήνα, πέρα από τα χρήματα, χρειάζεται σε καθημερινή βάση πολλή δουλειά. Από τη συλλογή και την αξιολόγηση της ύλης μέχρι τη σελιδοποίηση, διόρθωση και τέλος την αποστολή στο Ταχυδρομείο.

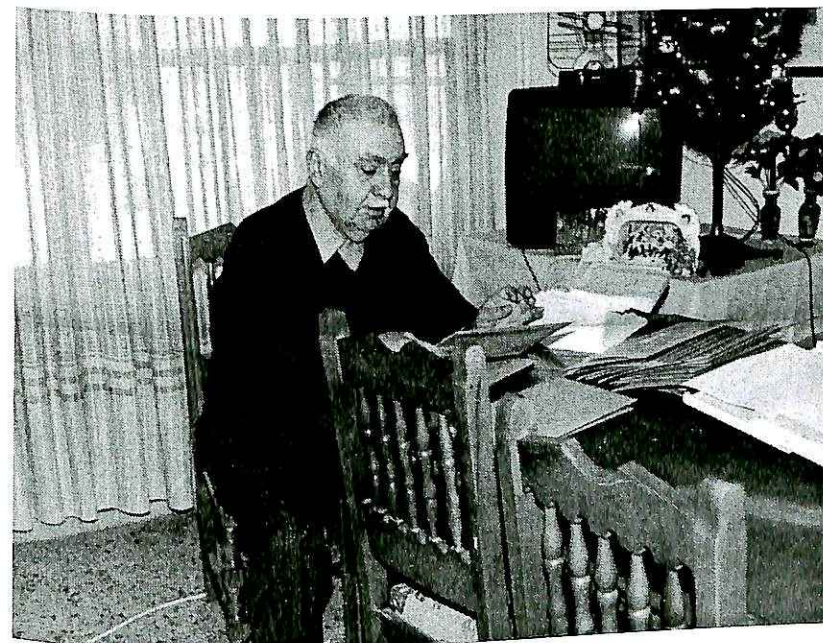
Μια στιγμή από τη δουλειά αυτή και οι φωτογραφίες που δημοσιεύουμε στη συνέχεια.

Το Δ.Σ. της Ι.Λ.Ε.Ζ.

Μόλις τα δέματα του Περιοδικού φτάνουν στα Γραφεία μας από το Τυπογραφείο, αρχίζει η διαδικασία της αποστολής.

«Το ΖΑΓΟΡΙ μας» ΚΛΕΙΝΕΙ ΤΑ ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΧΡΟΝΙΑ

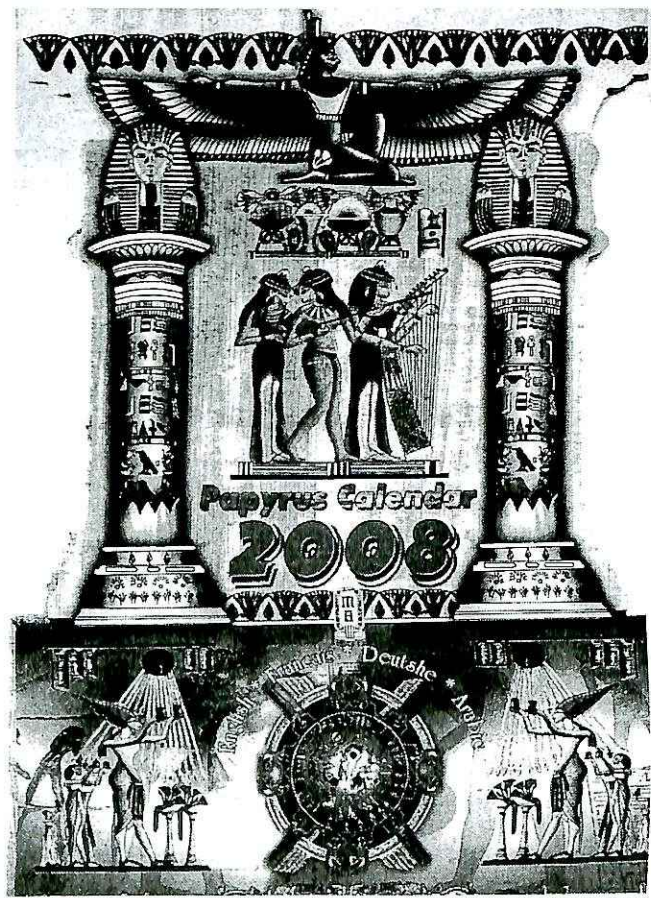

Σχεδόν ολόκληρη η Σ. Ομάδα επί το έργον, με τη χαρά πως βάλαμε ένα ακόμη λιθαράκι στην ιστορία του Ζαγοριού.

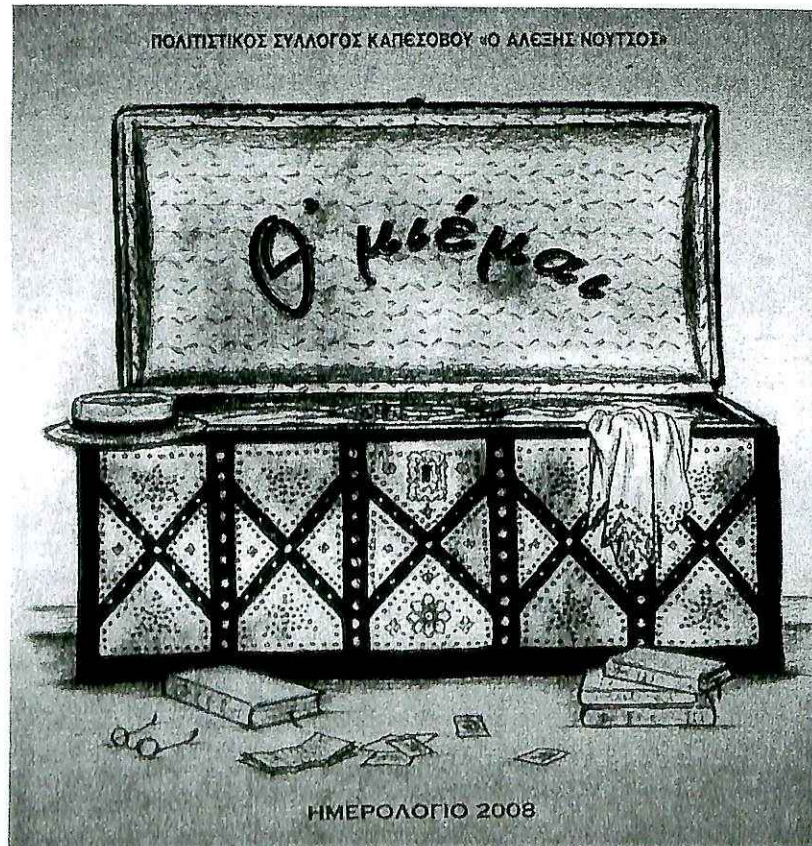
ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ 2008

Έφθασαν μέχρι τώρα στο περιοδικό μας τα παρακάτω ημερολόγια διάφορων συλλόγων όπως:

1) Ημερολόγιο Πολιτιστικού Συλλόγου Πανωσουδενιωτών με τίτλο «Αρχιτεκτονικές Λεπτομέρειες».

2) Ημερολόγιο Πολιτιστικού Συλλόγου Καπεσόβου με τίτλο «Θ'μιάμαι». Όμορφο και το φετινό όπως όλα τα ημερολόγια Καπεσόβου με διάφορες βιωμένες ιστορίες και πλούσιο φωτογραφικό υλικό από τη ζωή του χωριού.

3) Ξεχωριστά χαρά μας έδωσε το υπέροχο ημερολόγιο, της Ελληνικής Κοινότητας Αλεξανδρείας (Αιγύπτου) συνοδευόμενο με τις θερμές ευχές από το φίλο μας Πανωσουδενιώτη Περικλή Τσαπάρη, τυπωμένο σε χαρτί απομίμησης των παπύρων της αρχαίας Αιγύπτου και με θαυμάσιες εικόνες από τα μουσεία της.

ΤΑ ΑΝΘΙΒΟΛΑ ΤΩΝ ΚΑΠΕΣΟΒΙΤΩΝ
ΚΑΙ ΧΙΟΝΙΑΔΙΤΩΝ ΖΩΓΡΑΦΩΝ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ

Το περιοδικό μας είχε παρουσιάσει το 2004 την συλλογή σπουδών και ανθιβόλων της οικογένειας Γιαννούλη, με την ευκαιρία καταγραφής και τακτοποίησής της από το Δήμο Βόλου (Δημοτικό Κέντρο Ιστορίας και Τεκμηρίωσης Βόλου). Από την ενημέρωση και

συνεργασία που είχα με τους υπεύθυνους του υλικού, πείσθηκα ότι πρόκειται για πνευματικό έργο των Καπεσοβιτών αγιογράφων, το οποίο μεταβιβάστηκε σε χιοναδίτη ζωγράφο που ζούσε κι εργάζονταν στο Τσεπέλοβο. Το υλικό εκείνο εκτέθηκε στο Βόλο και στη Θεσ/νίκη κι έγιναν συζητήσεις να εκτεθεί και στα Γιάννινα.

Σήμερα το υλικό αυτό, δηλαδή 799 σπουδές και ανθίβολα αγοράστηκε από την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων. Δεν γνωρίζω πώς θα αξιοποιηθεί, όμως σαν καπεσοβίτης οφείλω ένα μεγάλο ευχαριστώ στη Νομ. Αυτοδιοίκηση Ιωαννίνων και στην 8η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων Ιωαννίνων.

Μια πρώτη παρουσίαση γίνεται με το ημερολόγιο 2008 που εκδόθηκε από την Νομ. Αυτ/ση Ιωαννίνων με τίτλο «Από το Καπέσοβο στους Χιονιάδες». Μεταφέρω απόσπασμα από τον πρόλογο του Νομάρχη κ. Αλέξανδρου Καχριμάνη: «Στο πλαίσιο μίας ολοκληρωμένης και ηθικά επιβεβλημένης προσπάθειας διάσωσης της τοπικής παράδοσης αιώνων, η Νομαρχία σε συνεργασία με την 8η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων και με τη στήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού, κινήθηκε καθοριστικά και απέκτησε άμεσα τη συλλογή προκειμένου να αποφευχθεί η τυχόν αγορά της από συλλέκτες του εξωτερικού, αλλά και να επιστρέψουν τα έργα στον τόπο καταγωγής τους».

Απόστολος Ντιναλέξης

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑΠΕΣΟΒΟΥ «Ο ΑΛΕΞΗΣ ΝΟΥΤΣΟΣ»

Θ'μιάμαι

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 2008

Γράφει ο Μενέλαος Στ. Κικόπουλος

Κρατώ στα χέρια μου το ημερολόγιο 2008 του Πολιτιστικού Συλλόγου Καπεσόβου «Ο Αλέξης Νούτσος». Πρόκειται για μια καλαίσθητη στέρεη έκδοση 94 σελίδων. Το ημερολόγιο με τον τίτλο «Θ'μιάμαι» στη διάρθρωσή του συναρμώνει ένα πρόλογο, δέκα ενυπόγραφα κείμενα –εννιά πεζά και ένα έμμετρο– διανθισμένα από 36 ασπρόμαυρες φωτογραφίες του περασμένου αιώνα, ένα γλωσσάρι-σχόλια, μια επιστολή της προέδρου του συλλόγου Καίτης Κοντοδήμου και το ημερολόγιο του 2008. Εξάλλου το εξώφυλλο και οπισθόφυλλο του ημερολογίου είναι της Βικτωρίας Ζούκη, το γλωσσάρι-σχόλια του Απόστολου Ντιναλέξη, στον ίδιο επίσης ανήκει και η επιμέλεια της έκδοσης.

Τα κείμενα του ημερολογίου αποτελούν νοσταλγικές αναμνήσεις μιας περασμένης ανεπανάληπτης εποχής ή ενθυμήσεις παλιότερων γεγονότων ή περιστατικών, που συνέβησαν με επίκεντρο πάντοτε το χωριό Καπέσοβο του Ζαγορίου. Από λογοτεχνικής πλευράς χαρακτηρίζονται από μια επαινετή γλωσσική επάρκεια, την οποία έρχεται να ενισχύσει η χρήση χτυπητών λεκτικών εκφράσεων από το γλωσσικό ιδίωμα του Ζαγορίου. Το ποικίλο περιεχόμενο τους εξαντλείται σε γλαφυρές αφηγήσεις γραμμένες με πολύ μπρίο και χιουμοριστική διάθεση. Υπέροχες ιστορίες που ζωντανεύουν με έναν ξεκάθαρο απλό και στρωτό λόγο στάσεις και τρόπους ζωής μιας άλλης εποχής, όπως τον ηρωικό ερχομό του αυτοκινήτου στα Ζαγοροχώρια, στο «Το θ'κο μας Φαρ-Ουέστ», τη δύσκολη προσαρμογή των αστών στη ζωή του χωριού στο «Θυμάμαι... καλοκαίρι του 1949», την επαφή των απλών ανθρώπων με την εξουσία στις «Βασιλικές αναμνήσεις», το τίμημα μιας πολύχρονης φιλίας παιδιών της ξένης και του χωριού στην «Καπεσοβίτικη Κόζα Νόστρα», τη μύηση στην «αρχαία» σοφία με το άρωμα του πεύκου να φτάνει από τα «Ψηλά Βουνά» σε ένα Αθηναϊκό διαμέρισμα στις «Παιδικές μυρωδιές».

«Ο πρόλογος» της Νίκης Ζούκη και προπαντός το κείμενο με τον τίτλο «Περί έρωτος και άλλων... αθλίων» συνδυαλίζουν ευτράπελες εκτροπές πανηγυρικής μέθης και εποχιακού έρωτα με μια καυστική δηκτική διάθεση, που έρχεται να κορυφώσει ο γλωσσικός ρεαλισμός, καθώς πέρα από σεμνοτυφίες τολμάει να λείει ακόμα και τα ανείπωτα με το όνομά τους.

Εντυπωσιακή η βιογραφία του αιωνόβιου Μήτρου Φίλιου με τα 83 παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα, που είναι γραμμένη από τον δισέγγονό του Κων/τίνο Ζαμπαλά στο κείμενο με τον τίτλο «Ο Μήτρο Φίλιος».

Το κείμενο της Ελένης Ζούκη-Τζαλμακλή με τον τίτλο «Μάρτης του 44...» αναφέρεται σε μια περιπέτεια των κατοίκων του Καπεσόβου στο διάστημα της Γερμανικής κατοχής. Πρόκειται για ένα άρτιο λογοτεχνικό αφήγημα με έντονα τα αλληλοσυγκρουόμενα συναισθήματα της λύπης που γεννάει η φυγή των κατοίκων του χωριού μέσα στο χιόνι και το κρύο μπρος στην παρουσία των Γερμανών και της χαράς που φέρνει η σώα επιστροφή τους στο χωριό μετά την ανέλπιστη αποχώρηση των Γερμανών. Η επεισοδιακή πορεία ιδιαίτερα της φυγής, αλλά και της επιστροφής διανθίζεται από χαριτωμένα υπέροχα χιουμοριστικά διάθεση. Ομολογουμένως η Ελένη Ζούκη-Τζαλμακλή γράφει όμορφα.

Το πολυσέλιδο και λεπτομερειακό κείμενο του Θουκυδίδη Παπαγεωργίου με τον τίτλο «Αη Γιάννης ο Ρογκοβός, μεγάλη η χάρη του» ιστορεί μια περιπέτεια στην χάρη του Αι-Γιάννη του Πρόδρου και προστάτη του. Χαρακτηριστική η μεταφυσική εμφάνιση του αγίου που έρχεται με τη μορφή οπτασίας, να ενεργοποιήσει τη μάνα για τη σωτηρία του γιο τους.

«Οι ενθυμήσεις» του Απόστολου Ντιναλέξη, μοναδικό έμμετρο κείμενο, είναι μια υπέροχη ποιητική ανθολογία πορτραίτων. Αποπνέουν μια ποιητική αύρα, που θωπεύει διαδοχικά τους κατοίκους του Καπεσόβου, άρχοντες και του πληθούς. Πάντως, εμένα, χωρίς γνωρίζω πρόσωπα και πράγματα, μου αρέσει πλείοτε εκείνο το ποιητικό αεράκι, που εγγίζει το παιχνιδιάρικο τον πολύ και απλό κόσμο του χωριού. Πιστεύω ακόμα πως την ίδια προτίμηση θα εκφράσουν και οι όπου γης Καπεσοβίτες.

Φώτα στο Τσερβάρι

Πατροπαράδοτο το έθιμο των εικόνων στο Τσερβάρι «των Φωτών». Παλιά ακολουθούσε γλέντι τ' Αη-Γιαννιού στο σχολείο του χωριού.

Συνεχίζουμε κάθε χρόνο να βγάζουμε τον νουνό της χρονιάς και να «βαράμε» τις εικόνες.

Έτσι και φέτος.

Υπομονετικός ο καλότατος παπάς. Στο ψαλτήρι ο Βολάκης, ο Μιχαλάκης, ο Γιώργος ο Δούβλης. Στο επιτροπικό κολόνα ο Άλκης και πανταχού παρών ο Γιώργος της Μαριγούλας.

Λιγότεροι οι άντρες, περισσότερες οι γυναίκες στα στασίδια. Καθώς ο Άλκης διαβάσει τα ονόματα των Αγίων αρχίζει και το «βάρεμα», άλλοτε σκόπιμα κι άλλοτε παραπλανητικά για να ανεβούν οι τιμές. Φέτος η λιτότητα ήταν φανερή.

Λευκοθέα Στυρ. Οικονομίδα

Τελικά νουνά έγινε η εξαδέλφη μου Λευκοθέα Οικονομίδα και σύζυγος του Δημάρχου Κιάτου κ. Αγγελου Τσουλούφα.

Κι ήταν το καλλίτερο μνημόσυνο για τον πατέρα της που μας έφυγε πέρυσι, αφού ποτέ δεν μπόρεσε να γίνει ο ίδιος «νουνός» στη ζωή του.

Καλή χρονιά κι ευλογημένη στη νουνά και στους όπου γης Τσερβαριώτες.

Ελένη Οικονομίδου-Δούβλη

Νέες τιμές λευκωμάτων από τις εκδόσεις της Ρ.Ε.Σ.

Το Ριζάρειο Εκθεσιακό Κέντρο Μονοδενδρίου με τη συμπλήρωση 7 χρόνων επιτυχούς λειτουργίας και συμβολής στην πνευματική και πολιτιστική κίνηση του τόπου, προσφέρει στο κοινό τα πολυτελή του λευκώματα σε νέες μειωμένες τιμές.

Συγκεκριμένα:	25Ε
ΣΤΕΡΕΟΣΚΟΠΙΚΗ ΕΛΛΑΔΑ (1896-1906):	30Ε
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ (Δίτομο):	30Ε
ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ:	35Ε
ΖΑΓΟΡΙΣΙΩΝ ΒΙΟΣ:	35Ε
ΡΩΣΙΑ 100 ΧΡΟΝΙΑ:	35Ε
BRESSON «Ευρωπαίοι»:	40Ε
ΙΩΑΝΝΙΝΑ:	45Ε
ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΥ ΜΟΧΘΟΥ (1900-1960):	50Ε
FRED BOISSONNAS «Εικόνες της Ελλάδας»:	

ΕΚΘΕΣΗ: «Ο δρόμος προς την Ελλάδα» του Αμερικανού φωτογράφου Robert Mc Cabe

ΤΑ ΝΕΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

Τηλεφωνικό Κέντρο	26533 60300
Τηλεμοιοτυπικό (Fax)	26533 60323
E-mail	d.kentzagoriou@1376.syzefxis.gov.gr
Δήμαρχος	26533 60312
Δημοτολογία-Ληξιαρχείο	26533 60313
Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών (ΤΗΛ. ΣΥΖΕΥΣΙΣ) 26533 60318-9	
Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών	26530 22834
Κ.Ε.Π. Τηλεομοιοτυπικό (Fax)	26530 22835
E-mail Κ.Ε.Π.	d.kentzagoriou@kep.gov.gr
Οι αριθμοί κλήσεις που θα παραμείνουν σε λειτουργία είναι:	
Τηλεφωνικό Κέντρο	26530 22536
Τηλεομοιοτυπικό (ΦΑΞ)	26530 22538

ΣΩΚΡΑΤΗ ΜΙΧ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Ο ΓΕΡΟΠΛΑΤΑΝΟΣ

Ιστορία - Ιδιώματα - Τοπωνυμικά

Έκδοσις: «Γραφικές τέχνες ΘΕΟΔΩΡΙΔΗ»

Ιωάννινα 2007

Επιτέλους, το ωραίο χωριό που βρίσκεται φωλιασμένο στις υπώρειες της «Νεμέρτσας»¹, στα όρια των επαρχιών: Πωγωνίου-Κονίτσης και Ζαγορίου, με την δουλική παλαιότερα ονομασία «Αλιζώτ Τσιφλίκ», γνωστότερο και ως «Τσιφλίκ» κι έπειτα από το 1928 και μέχρι σήμερα «Γεροπλάτανος», απέκτησε τη δική του ταυτότητα, χάρι στην αγάπη, το ζήλο και το ενδιαφέρον του, γέννημα και θρέμμα Γεροπλατανίτη, Σωκράτη Οικονόμου, συνταξιούχου εκπαιδευτικού, εκδότη της διμηνιαίας εφημερίδος «Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΓΕΡΟΠΛΑΤΑΝΟΥ».

Το όνειρο που από μικρό παιδί είχε, δηλαδή να γράψει την ιστορία του χωριού του, όπως ο ίδιος γράφει, «... Από μικρό παιδί, από μαθητής ακόμη, ήθελα να γράψω ένα βιβλίο, για να μένει για τις επερχόμενες γενεές, για να μαθαίνουν οι νεότεροι και να θυμούνται οι παλιότεροι...», επραγματοποιήθη:

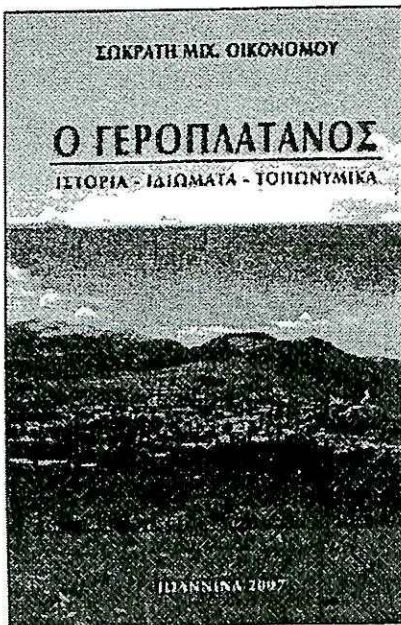
Αυτή η ταυτότητα, το βιβλίο του «ο ΓΕΡΟΠΛΑΤΑΝΟΣ», θα μείνει ανεξίτηλη στην Ιστορία.

Γιατί, πρώτα η πλανεύτρα αστυφιλία, έπειτα οι μεγάλες και σαρωτικές ιδέες των Ευρωπαίων και τέλος ο δικός μας «Καποδίστριας», θα ολοκληρώσουν την εξαφάνιση των ονομασιών των κοινωνικών ομάδων, των Κοινοτήτων, των χωριών μας, τα οποία αύριο, ποιος ξέρει, το πολύ να λέγονται θέρετρα.

Το βιβλίο αυτό ο αγαπητός Σωκράτης Οικονόμου, φίλος από χρόνια και αναγνώστης της «Φ.τ.Γ.», το έγραψε με πολύ μεράκι. Μια ζωή το πρόσεχε, από τη σύλληψή του και μέχρι τη γέννησή του, γι' αυτό και είναι τέλειο από πάσης απόψεως.

Το έγχρωμο καλλιτεχνικό εξώφυλλό του, ειδικά επιμελημένο από τον εκδότη Θεοδωρίδη, σε προσελκύει, θέλεις αμέσως να το πάρεις στα χέρια σου, να το ξεφυλλίσεις, εμπλουτισμένο καθώς είναι με πολλές ασπρόμαυρες φωτογραφίες, δεν ξέρεις τι να πρωτοδιαβάσεις και τινα πρωτοδείς.

Αποτελείται από έξι κεφάλαια

και πέντε παραρτήματα, με πολλά θέματα το καθένα.

Κεφ. Α: Γενικά Ιστορικά στοιχεία.

Κεφ. Β: Ο Γεροπλάτανος. Ιστορικά στοιχεία του χωριού μας.

Κεφ. Γ: Βίγλα. Μνημεία και Μνήμες.

Κεφ. Δ: Τοπικά ιδιώματα - Ντοπιολαλιά - Γλωσσάρι.

Κεφ. Ε: Λαϊκές φράσεις του Γεροπλατάνου.

Κεφ. Στ: Τοπωνυμικά της περιοχής Γεροπλατάνου.

Παράρτημα 1: Πνευματικές φυσιογνωμίες του χωριού.

Παράρτημα 2: Ήθη και έθιμα. Μύθοι και λαϊκές δοξασίες, Λαϊκή Παράδοση, Ήθη και Έθιμα των Χριστουγέννων στο Γεροπλάτανο Πωγωνίου.

Παράρτημα 3: Δημοτικά τραγούδια.

Παράρτημα 4: Φωτογραφίες.

Παράρτημα 5: Τοπογραφικό - Χάρτης.

Το βιβλίο τούτο «Ο ΓΕΡΟΠΛΑΤΑΝΟΣ» του Σωκράτη Οικονόμου, πρέπει να γίνει κτήμα του κάθε Γεροπλατανίτη, του κάθε φίλου του Γεροπλατάνου και όχι μόνον.

Ο κόπος του διαβάσματος, δεν θα πάει χαμένος, γι' αυτό φίλε αναγνώστη να είσαι βέβαιος.

Ιωάννης Σ. Γ. Παπαϊωάννου

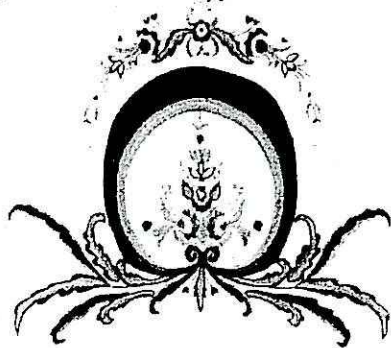
1. Έτσι έλεγε τη Νεμέρτσικα ο αειμνηστος Σπύρος Σιούπης, λάτρης και συγγραφέας της Βήσσανης και του Πωγωνίου.

Ριζάρειος Χειροτεχνική Σχολή

Έτος Ίδρυσης 1979

Χειροποίητα

Υφαντά - Κεντήματα - Χαλιά

Η Ριζάρειος Χειροτεχνική Σχολή λειτουργεί στο Μονοθένηδι Κεντρικού Ζαγορίου από το 1979.

Αποτελεί τμήμα του Ριζαρείου Ιδρύματος (Ν.Π.Ι.Δ.)

μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και περιλαμβάνει:

Σχολή εκμάθησης παραδοσιακών τεχνών, Εργαστήριο παραγωγής, Οικοτροφείο για τις μαθήτριες και τις τεχνίτριες και Εκθετήριο - Πρατήριο των παραγόμενων χειροτεχνημάτων.

Διδάσκονται:

- Υφαντική
- Κέντημα χειρός, μηχανής
- Ταπητουργία
- Ανθοδοτική αποξηραμένων φυτών
- Ελληνικά
- Ξένες γλώσσες
- Οικιακή οικονομία
- Γυμναστική

Κινητό γραμμοφώνιο

Η φοίτηση είναι διετής για κορίτσια από τα Ζαγοροχώρια,

την ευρύτερη περιοχή αλλά και την ελληνική μειονότητα της Αλβανίας.

Στις μαθήτριες καταβάλλεται

μηνιαίο εκπαιδευτικό επίδομα

και οι απόφοιτες εργάζονται

στα εργαστήρια της Σχολής με

Σκοπός της Σχολής είναι η διατήρηση των παραδοσιακών

τεχνών που τείνουν να εκλείψουν και η επαγγελματική

κατάρτιση - αποκατάσταση των κοριτσιών

της περιοχής σε μια εποχή που η ανεύρεση εργασίας

είναι ιδιαίτερα δύσκολη.

Απομονωμένο (!) το όμορφο χωριό του Ζαγορίου

Ο δρόμος... φρένο στην ανάπτυξη των Νεγάδων!

Δώδεκα χρόνια περιμένουν την ασφαλτόστρωση μικρού τμήματος με τους Φραγκάδες

ΡΕΠΟΡΤΑΖ του ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΣΕΤΣΗ

Δώδεκα χρόνια(!) περιμένουν οι κάτοικοι των Νεγάδων, του ωραίου τουριστικού θερέτρου Ζαγορίου, να γίνει η ασφαλτόστρωση της οδού - μικρής απόστασης- Νεγάδων-Φραγκάδων, ώστε να «θγουν από την απομόνωση». «Οι κατά καιρούς υποσχέσεις των αρμοδίων ουδέποτε πραγματοποιήθηκαν», λένε οι κάτοικοι και επισημαίνουν ότι «η πλήρης απομόνωση αποτελεί φρένο στην ανάπτυξη του θερέτρου»...

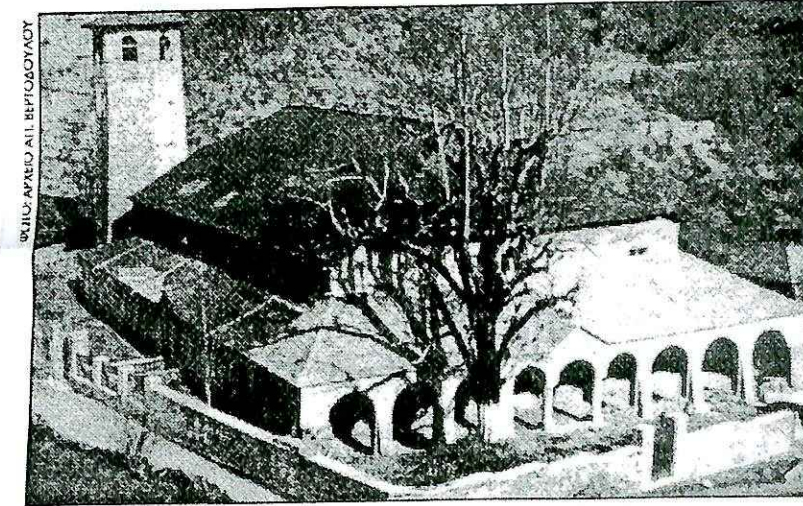
Στην επιστολή τους, προς το Νομάρχη κ. Αλεξ. Καχριμάνη, οι κάτοικοι τονίζουν μεταξύ άλλων, ότι οι τουρίστες (και είναι πολλοί χειμώνα καλοκαίρι) που επισκέπτονται την

μόνον οι... «ανάδοχοι» γνωρίζουν», γράφει σε έγγραφό του (3/9.1.1995) ο τότε πρόεδρος της Κοινότητας Νεγάδων Αθανάσιος Τσιρώνης. Ο ίδιος χαρακτηρίζει την πράξη αυτή παράνομη!..

Καταλήγοντας ο κοινοτάρχης υπογραμμίζει ότι «οι ενεργήσαντες για τη διάπραξη της εν λόγω παρανομίας έχουμε την πεποίθηση ότι το έκαναν με στόχο να παρακαμφθεί προσεχώς η κοινότητά μας από την εκτελούμενη συγκοινωνία με το ΚΤΕΑ προς Φραγκάδες...» (Πρωινός Λόγος 22.3.1995).

Όπερ και εγένετο!

Εξάλλου, ο επί 32 συνεχή χρόνια δραστήριος κοινοτάρχης Νεγάδων, ο

Ο ΠΕΡΙΦΗΜΟΣ ΤΡΙΣΥΠΟΣΤΑΤΟΣ ΝΑΟΣ ΣΤΟΥΣ ΝΕΓΑΔΕΣ ΖΑΓΟΡΙΟΥ: ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ - ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ. ΧΤΙΣΤΗΚΕ ΤΟ 1792.

τρισυπόστατη εκκλησία των Νεγάδων, σημαντικής αρχαιολογικής αξίας -μοναδική στην περιοχή Ζαγορίου και όχι μόνο- αδυνατούν να θωπάσουν την δασώδη περιοχή -απέιρου κάλλους- λόγω ακαταλληλότητας της οδού προς Φραγκάδες. Οι κάτοικοι παρακαλούν το Νομάρχη, ο οποίος, όπως αναφέρουν, έχει ιδίαν αντίληψη, δεδομένου ότι πρόσφατα επισκέφθηκε την περιοχή, να δώσει, επιτέλους λύση στο επίμαχο θέμα.

Την επιστολή, την οποία κοινοποιούν και στο Δήμαρχο Τύμφης κ. Γ. Σουκοθέλο, υπογράφουν ογδόντα μόνιμοι και μη κάτοικοι του Δημοτικού Διαμερίσματος Νεγάδων.

Εκτιμάται ότι ο κ. Καχριμάνης, ο οποίος, κατά γενική εκτίμηση «τα πάντα ορά», θα επιληφθεί αμέσως και θα ενημερώσει τους αναμένοντες επί... 12ετία και πλέον κατοίκους!

Για την ενημέρωση των ενδιαφερομένων, αναφέρονται και τα επόμενα:

«Δασικός δρόμος... «βαπτίστηκε» «επαρχιακός», προκειμένου να εξυπηρετηθούν σκοπιμότητες, τις οποίες

αείμνηστος Αλέξανδρος Σαχίνης, σε διαμαρτυρία του («Π.Λ.» 15.4.1995) γράφει, μεταξύ άλλων, τα εξής: «Η «3η Επαρχιακή Περιφερειακή Οδός, βάσει του Προεδρικού Διατάγματος, αρχίζει από Κήπους, Νεγάδες, Φραγκάδες, Λεπτοκαριά, Δόλιανη, Μπαλντούμα και συνεχίζει προς Μέτσοβο. Από την οδό αυτή διακινούνται και δασικά προϊόντα.

Εάν μας αγνοήσετε, οι κάτοικοι των Νεγάδων θα απομονωθούν και υπεύθυνοι θα είστε εσείς!...».

Όπερ και εγένετο! Οι κάτοικοι υποστηρίζουν ότι για τη «βάπτιση» του δασικού δρόμου σε «επαρχιακό» -καθαρώς πράξη παράνομη- κάτι γνωρίζει (γνωρίζει πολλά...) ο τότε Νομομηχανικός Κων. Βήλας.

Οι συνεχείς διαμαρτυρίες των κατοίκων προς τους αρμόδιους, δεν είχαν, όπως ήταν επόμενο, κανένα αποτέλεσμα. Οι ισχυροί επέπλευσαν! Και οι Νεγαδιώτες, για τιμωρία τους, παραμένουν ακόμη απομονωμένοι!

«Πρ. Λόγος» 10/01/08

ΤΑ ΖΑΓΟΡΟΧΩΡΙΑ ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΗΜΟΦΙΛΕΣΤΕΡΟΥΣ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟΥΣ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΥΣ ΤΑ ΦΕΤΙΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Κατά τους τουριστικούς πράκτορες, που στην περίοδο των Χριστουγέννων διακινούν με τα οργανωμένα ακέτα ένα μεγάλο αριθμό επισκεπτών τόσο στο εσωτερικό της χώρας μας αλλά και σε χώρες του εξωτερικού, υπολογίζουν πως 82.000 και πλέον Έλληνες εκδρομείς προτίμησαν και πάλι τους δημοφιλέστερους τουριστικούς τόπους της πατρίδας μας, Αράχωβα, Καρπενήσι, Λίμνη Πλαστήρα, Πήλιο και τα δικά μας Ζαγοροχώρια. Να σημειωθεί, πως στον αριθμό αυτό δεν υπολογίζονται όσοι επισκέπτες κινήθηκαν με Ι.Χ. αυτοκίνητα και άλλα συγκοινωνιακά μέσα, λεωφορεία των ΚΤΕΛ κλπ.

Εξάλλου τρανή απόδειξη για το γεγονός αυτό είναι η πληρότητα των θέσεων στα ξενοδοχεία και λοιπά τουριστικά καταλύματα, που παρά τις δυσμενείς σχετικά καιρικές συνθήκες, άγγιξε το ποσοστό 100%. Γέμισαν τα χωριά μας τις μέρες των Χριστουγέννων από κόσμο, μια πολύ καλή ένδειξη, πως οι όποιες επενδύσεις που έγιναν και πρόκειται να γίνουν στον τομέα του τουρισμού είναι προσοδοφόρες και θα βοηθήσουν στην ανάπτυξη της περιοχής μας. Παραθέτουμε στη συνέχεια ένα πολύ κολακευτικό σχόλιο για ο Ζαγόρι μας όπως δημοσιεύτηκε στο περιοδικό «ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ» τ. 61/2007:

«ΖΑΓΟΡΙ. Ο πιο παραδοσιακός τόπος της χώρας και ένας από τους πιο διάσημους στην Ευρώπη. Ένα σπάνιο παράδειγμα προσορισμού, επιθυμητού όλο το χρόνο από κάθε δυνατή κατηγορία επισκεπτών. Απλοί τουρίστες, ταξιδευτές, εξερευνητές και φωτογράφοι, φυσιοδίφες και φυσιολάτρες, πεζοπόροι και ορειβάτες, συρρέουν από κάθε γωνιά της Ελλάδος, από κάθε χώρα της Ευρώπης και του κόσμου. Μόνο τυχαία δεν είναι η επίζηλη θέση που κατέχει το Ζαγόρι ανάμεσα στους πιο διάσημους διεθνείς προορισμούς».

διαδόσεις...

Καλά, αλλά ακριβά!..

Με την αξιοποίηση των τελευταίων χρόνων από τουριστικής απόψεως της εξάισιας Ζαγορίας περιοχής και βοηθούσης της πανοραμικής θέας, του μοναδικού τοπίου των Ηπειρωτικών βουνών, τα Ζαγοροχώρια έχουν μεταβληθεί σε ένα ονειρεμένο χειμερινό θέρετρο. Πλήρες επισκεπτών, το σύνολο σχεδόν των χωριών αυτών ελκύουν κάθε χρόνο και περισσότερους επισκέπτες. Χρειάζεται όμως προσοχή. Γιατί αρκετά παράπονα ακούγονται τελευταία από τους επισκέπτες σε ότι αφορά την παροχή υπηρεσιών και τους τιμοκαταλόγους των προσφερομένων ειδών. Η αισχροκέρδεια κάποιων επιχειρηματιών, τα ακριβά ξενοδοχεία και η διατροφή που συναγωνίζεται σε τιμές ξενοδοχεία πολλών αστέρων μήπως με τον καιρό αποτρέψουν τους επισκέπτες από τα Ζαγόρια, όπως συνέβη παλαιότερα με την Κέρκυρα και τη Ρόδο; Γιατί το γρήγορο κέρδος συχνά έχει και συνέπειες...

(«ΠΡΩΙΝΟΣ ΛΟΓΟΣ» 2/1/08)

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟ ΖΑΓΟΡΙ: Θέλει το αγρονομικό τμήμα Ιωαννίνων

ΤΗΝ ΕΝΤΑΞΗ του δήμου Ανατολικού Ζαγορίου στην αρμοδιότητα του αγρονομικού τμήματος Ιωαννίνων και όχι Κόνιτσας ζητά το δημοτικό συμβούλιο της περιοχής. Η Διεύθυνση Αγροφυλακής σύστησε στον νομό Ιωαννίνων δύο αγρονομικά τμήματα. Ο δήμος Ανατολικού Ζαγορίου εντάχθηκε στην αρμοδιότητα του αγρονομικού τμήματος Κόνιτσας. «Είναι προφανές ότι οι κάτοικοι του Δήμου μας, σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να εξυπηρετηθούν από το αγρονομικό τμήμα Κόνιτσας, αφού για να πάει κάποιος στην Κόνιτσα πρέπει πρώτα να περάσει από τα Γιάννενα, δηλαδή να διανύσει κατά μέσο όρο 50 χλμ. και στη συνέχεια να κατευθυνθεί προς Κόνιτσα, συνολικά 110 χλμ. και με την επιστροφή 220 χλμ.» αναφέρει σε ανακοίνωσή του ο δήμος Ανατολικού Ζαγορίου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΑΝΩ ΠΕΔΙΝΑ

Συγχαρητήρια

— Ο γνωστός συμπατριώτης μας **Δημήτρης Φωτιάδης** επάξια εξελέγη και κατέλαβε την έδρα του καθηγητή της Σχολής Επιστήμης και Τεχνολογίας Δομικών Υλικών του Παν/μίου Ιωαννίνων.

Θερμά συγχαρητήρια και πάντα πιο ψηλά.

«ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ»

ΑΝΩ ΡΑΒΕΝΙΑ

Νέοι επιστήμονες

— Η **Μαρία Νίτα** μοναχοκόρη του Γιώργου και της Βικτωρίας διορίστηκε **Επόπτρια Δημόσιας Υγείας** στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ιωαννίνων.

Θερμά Συγχαρητήρια, καλή σταδιοδρομία και ότι επιθυμεί μπροστά της να το βρει.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Ο καλότετος 74χρονος **Κώστας Ζήγος** από την Τετάρτη 12-12-2007 αναπαύτηκε για πάντα στο Καλπάκι. Θερμά συλλυπητήρια στην πανωραβενιώτισσα γυναίκα του Βαγγελή Λ. Καψάλη και σ' όλους τους συγγενείς.

— Λίγο πριν μπει το 2008 χάσαμε ακόμη ένα συγχωριανό. Ο καλός συνάτος γείτονας, εκκλησιαστικός επιτρόπος **Χαράλαμπος** (Μπούσιας) του Ντίνου και της Βαρβάρας **Ρούντα** που είχε γεννηθεί στις 12 Δεκέμβρη 1928. Όσο δυνατά υπέμενε και όσο γενναία και αν πάλεψε με την επάρατο δεν τα κατάφερε να νικήσει και έτσι ξημερώματα Σαββάτου 29-12-2007 ξεκουράστηκε για πάντα. Θερμά συλλυπητήρια στη γυναίκα του Αλεξάνδρα, στα παιδιά, εγγόνια, δισέγγονα και όλους τους συγγενείς.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΑΡΙΣΤΗ

— Η **Αλεξάνδρα Κ. Οικονόμου**, από Μάρμαρα Ιωαννίνων, πήρε από το Μετσόβιο Πολυτεχνείο Αθηνών, το Πτυχίο της ειδικότητας του Μηχανικού Μεταλλειολόγου.

Οι γονείς της **Κώστας και Δέσποινα** (από Αρίστη) που διαμένουν στα Μάρμαρα Ιωαννίνων και από την Αρίστη ο **παππούς Τάκης και η γιαγιά Χριστίνα** την συγχαίρουν θερμά και της εύχονται **καλή σταδιοδρομία**.

Βαπτίσεις

— Στις 31 Δεκεμβρίου 2007 βαπτίστηκε η κορούλα του **Παναγιώτη και Ελένης Ζαφείρη** στην εκκλησία Κοιμήσεως Θεοτόκου στην Πετρούπολη όπου η ανάδοχος **Κατερίνα Στέλλου** της χάρισε το όνομα **Νικολίνα**.

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

Γάμοι

— Στεφανώθηκε στα Γιάννενα ο **Σπύρος Βέρμης** (το γένος Τσιώλη) από τους Ασπραγγέλους την εκλεκτή της καρδιάς του **Πηνελόπη Νουτσοπούλου**. Να ζήσουν, να ευτυχίσουν με πολλούς απογόνους.

Θάνατοι

— Έφυγε από την ζωή ο **Κων/νίνος Δήμου** σύζυγος της Δοβριανίτισσας Μαρίας Καρβούνη. Κηδεύτηκε στην Μεταμόρφωση (Καρυές) με συμμετοχή πλήθους κόσμου.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκέπασε. Αιώνια η μνήμη του.

Στην γυναίκα του και τα παιδιά του τα πιο θερμά συλλυπητήρια.

— Πέθανε την 3-1-2008 η χωριανή μας **Καλλιρόη Νικήτα Κορέλη**. Κηδεύτηκε την επομένη στον Άγιο Νικόλαο Κοπάνων. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που την σκέπασε. Αιώνια η μνήμη της.

M.K.

ΒΡΑΔΕΤΟ

Γεννήσεις

— Ο **Βασίλειος Μυριούνης** και η **Μαρία Τάσση** απόκτησαν πρωτότοκο χαριτωμένο κοριτσάκι στις 2-11-2007. Να ζήσει.

Δέσποινα Γκερλέ-Μπίτσα

ΒΡΥΣΟΧΩΡΙ

Θάνατοι

— Μέρες γιορτινές, την εβδομάδα των Χριστουγέννων, έφυγε άδικα (τροχαίο) για πάντα ένα παλικάρι ο **Τάσος** του αείμνηστου Νικολάου **Τσιομίδη** και της Παρασκευής Ταλιγκίρη που είχε γεννηθεί στις 9-5-1966 στη Θεσ/νίκη.

Θερμά συλλυπητήρια στους συγγενείς του.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΕΛΑΤΗ

Θάνατοι

— Απεβίωσε στις 9-10-07 η Ευνομία Οικονόμου, σύζυγος του Στεφάνου σε ηλικία 94 ετών. Η Ευνομία κατήγετο από το Πάπιγκο και από την πολύτεκνη οικογένεια Δημητρίου Στεφάνου. Τα θερμά μας συλλυπητήρια στα παιδιά της, τα εγγόνια της και λοιπούς συγγενείς της. Αιώνια η μνήμη αυτής.

«Το Ζαγόρι μας»

Νέοι επιστήμονες

— Ο **Γεώργιος** Αριστοφάνη **Πορφύρης** πήρε πτυχίο με διάκριση και Master Μηχανολόγου Μηχανικού του Imperial College Λονδίνου.

— Επίσης η **Λήδα** Αριστοφάνη **Πορφύρη** πήρε το πτυχίο Διοίκησης Επιχειρήσεων και Master στο Marketing, του Aston University Μπέρμπαμ (Αγγλία).

Σ.Σ. Και στα δύο παιδιά του φίλου και συμπατριώτη Φάνη όλες μας οι ευχές για μια καλή σταδιοδρομία.

«Το Ζαγόρι μας»

ΚΑΠΕΣΟΒΟ

Γάμοι

— Η **Γιούλη Βαρζώκα** του Βύρωνα παντρεύτηκε τον αγαπημένο της **Φαίδωνα Γκαρτζώνη** από τον Αμμότοπο Άρτας στις 18 Αυγούστου 2007 και στις 6 Δεκεμβρίου γέννησε ένα πολύ χαριτωμένο αγοράκι. Να τους ζήσει και σύντομα να μας χαρίσουν και δεύτερο παιδάκι.

Η θεία Αλεξάνδρα Βαρζώκα

Γεννήσεις

— Ο συνάδελφος **Χρήστος Κλ. Ράπτης** και η **Ελένη Παπαδοπούλου** χάρισαν στον Κλέαρχο τους μια χαριτωμένη αδελφούλα στις 3-12-2007 στα Γιάννενα. Να τους ζήσει.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΚΑΤΩ ΡΑΒΕΝΙΑ

Θάνατοι

— Πέθανε σε ηλικία 104 χρονών η **Αφροδίτη Μακρή** στις 9-12-2007. Νάχουν την ευχή της και να της πάρουν τα χρόνια οι απόγονοί της.

Θερμά συλλυπητήρια.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΚΗΠΟΙ

Γάμοι

— Θερμά συγχαρητήρια στην **Παναγιώτα** του Βασίλη **Πλαστήρα** και της Ελένης **Τζιάσιου** που παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της **Γιώργο Ζιάκα** από τον Κίσαβο Λάρισας. Να ζήσουν, να ευτυχίσουν, απογόνους και όλα του κόσμου τα καλά να αποκτήσουν.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΚΟΥΚΟΥΛΙ

Συγχαρητήρια

— Θερμά συγχαρητήρια στον **Κουκουλιώτη** γαμπρό **Χρήστο Σαφαρίκα** που ανέλαβε διευθυντής στο 10ο Γυμν. Ιωαννίνων.

Γάμοι

— Η **Κατερίνα** μοναχοκόρη του Κώστα **Γιαννακού** και της Γιώτας **Παπαθεοδώρου** παντρεύτηκε τον εκλεκτό της Χάρη του Ελευθερίου Πάκου και της Βασιλικής **Καρρά** το Σάββατο 12 Γενάρη του 2008 και ώρα 6 το απόγευμα στον Ιερό Ναό

Αρχιμανδρείου Ιωαννίνων. Να ζήσουν με υγεία, χαρά, ευτυχία και καλούς απογόνους.

Γεννήσεις

— Η **Βασιλική Δήμου** και ο **Γιώργος Κωστάκης** απόκτησαν πρωτότοκο χαριτωμένο κοριτσάκι στις 16-9-2007 στα Γιάννενα. Να τους ζήσει με υγεία.

Θάνατοι

— Ο καλονοικοκύρης **Κώστας** του Αλέξη **Φερεντίνου** και της Γλυκερίας Δ. Καλύβα που είχε γεννηθεί στις 16 Απρίλη του 1952 στο Κουκούλι, πέθανε στην Αθήνα, αρχές Δεκεμβρίου του 2007 και ήρθε ν' αναπαυτεί στην Ήπειρο για πάντα. Ο Θεός ας απαλύνει τον πόνο της Τσεπελοβίτισσας γυναίκας του Πηνελόπης Ι. Βαγγελή, των δύο κοριτσιών τους, γονιών, αδελφών και όλων των συγγενών.

Δέσποινα Γκερλέ-Μπίτσα

ΚΟΥΚΟΥΛΙ

Ευχές

— Η Αδελφότητα Κουκουλιωτών «Ευγένιος Πλακιδάς» εύχεται στα μέλη και στους φίλους της ένα χαρούμενο και ειρηνικό 2008 και τους περιμένει στον ετήσιο χορό της με παραδοσιακό γλέντι στο κέντρο «Λιθαρίσια» το **Σάββατο 16 Φεβρουαρίου 2008**, στις 8:30 το βράδυ όπου θα κόψει την πρωτοχρονιάτικη πίτα της.

Προσκλήσεις διατίθενται από τα μέλη του Δ.Σ.

ΛΕΠΤΟΚΑΡΥΑ

Θάνατοι

— Ο **Δημήτρης Μητσιμάρης** του Βασιλείου και της Θεανώς που είχε γεννηθεί στις 8 -3-1926, στη Λεπτοκαρυά, απεβίωσε στα Γιάννενα και από τις 20-12-2007 αναπαύτηκε για πάντα στο αγαπημένο του χωριό. Θερμά συλλυπητήρια.

Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

ΜΑΚΡΙΝΟ

Γάμοι

— Στις 29 Δεκεμβρίου έγιναν στα Γιάννενα οι γάμοι του **Αλεξάνδρου Κλ. Παπαστύλου** με την εκλεκτή του **Λένα Παπαγρηγορίου**. Στο νύπαντρο ζευγάρι όλες μας οι ευχές για μια όμορφη κι' ευτυχισμένη ζωή.

Στους γονείς τους και ιδιαίτερα στη φίλη μας Σοφία Παπαστύλου, να τους ζήσουν και με εγγόνια.

Το «Ζ»

ΠΑΠΙΓΚΟ

Γεννήσεις

— Θερμά συγχαρητήρια στον **Χαριτάκη Παπαϊωάννου** και στην **Κική Κατή** για την απόκτηση του πρώτου παιδιού των χαριτωμένων

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΣΚΑΜΝΕΛΙ

Θάνατοι

— Ο συγχωριανός και γείτονας αγαπητός **Αλέκος Γεωργάκης**, έχασε πρόσφατα, ύστερα από πολυχρόνια καθήλωσε στο κρεβάτι το γιο του **Νίκο**.

Η απώλεια μεγάλη, βαρύς ο πόνος για τους γονιούς του και την αδερφή του και για όλους τους γνωστούς, συγγενείς και φίλους. Τα εγκάρδια συλλυπητήριά μου στους γονείς **Αλέκο** και **Μαρίνα**, την αδερφή του Πολυξένη και τους λοιπούς συγγενείς.

Κώστας Γ. Θεοδοσίου

— Ο **Στέλιος Σουκοδέλος** του Σωτηρίου και της Βασιλικής που είχε γεννηθεί στις 19-9-1917 ξεκουράστηκε για πάντα στο αγαπημένο του χωριό το μεσμέρι της Δευτέρας 7-1-2008.

Να 'χουν την ευχή του και να πάρουν τα χρόνια οι απόγονοί του. Δέσποινα Γκερλέ Μπίτσα

Δ.Α.Γ.

— Απεβίωσε στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής ο καταγόμενος από το Πάπιγκο **Βασίλειος Στουκίδης** του Μεγακλή σε ηλικία 94 ετών, επιτυχημένος επιχειρηματίας και πολεμιστής του Β' Παγκοσμίου Πολέμου στον Αμερικάνικο στρατό.

Ο Βασίλης γεννήθηκε στο Μικρό Πάπιγκο το έτος 1913 και από μικρός ξενιτεύτηκε στις Η.Π.Α. όπου εργαζότανε ο πατέρας του Μεγακλής. Παντρεύτηκε με την Αναστασία Ιωαννίδη του Αλέξανδρου και δημιούργησαν αξιοζήλευτη οικογένεια.

Ήταν τακτικότερος συνδρομητής του περιοδικού μας «ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ» και φανατικός αναγνώστης αυτού. Τα τελευταία χρόνια επειδή δεν μπορούσε να διαβάσει λόγω οράσεως υποχρέωνε τη σύζυγό του να του το διαβάζει.

Στη σύζυγό του, στα παιδιά και εγγόνια του καθώς και στα αδέρφια και λοιπούς συγγενείς τα θερμά μας συλλυπητήρια. Αιώνια η μνήμη του.

«Το Ζαγόρι μας»

ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΩΝ

Τα κάλαντα την παραμονή της πρωτοχρονιάς έψαλλαν στο Δήμαρχο Κεντρικού Ζαγορίου, στα καταστήματα, στους ξενώνας και σε αρκετά σπείρια τα παιδιά του χωριού μας η Φένια, ο Δημήτρης, ο Ιάσων, ο Γρηγόρης, ο Κωσταντής, ο Σωτήρης ο μικρός, ο Κώστας, ο Νικολάκης, ο Γρηγόρης κ.α.

Το χωριό μας είχε αρκετό τουρισμό. Όλοι οι ξενώνας και τα ενοικιαζόμενα δωμάτια ήταν πλήρη, λίγες ακυρώσεις έγιναν λόγω κακού καιρού.

Μ.Κ.

Αρραβώνες

— Ο μηχανικός **Κωστής** του Γιώργου **Τσουμάνη** και της Βασιλικής Ντάλλα αρραβωνιάστηκε την εκλεκτή της καρδιάς του Αστυνομικό **Βάσω**. Θερμά συγχαρητήρια και καλά στέφανα.

Γεννήσεις

— Η **Χριστίνα Μπριασούλη** και ο **Θανάσης** του Δημήτρη **Τσουμάνη** και της Τσεπελοβίτισσας Κων/νας Τάγκα έγιναν γονείς στις 28-11-2007. Απόκτησαν πρωτότοκη χαριτωμένη κορούλα. Να ζήσει με υγεία, ευτυχία και να χαρεί και αδελφάκια.

Συγχαρητήρια

— Η Παρασκευή (Σεβίνα) του Σωτήρη Κανδρέλη και της Κλεονίκης Γιαννάκη ορκίστηκε Πτυχιούχος Ηλεκτρολόγος Μηχανικός και

Μηχανικός Η/Υ του Πολυτεχνείου του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσ/νίκης. Θερμά Συγχαρητήρια, καλή σταδιοδρομία και μ' ένα καλό τυχερό.

— Θερμά συγχαρητήρια στον **Νίκο Φερεντίνου** που ανέλαβε Διευθυντής στο Γυμνάσιο Ελεούσας. Δέσποινα Γκερλέ-Μπίτσα

ΦΡΑΓΚΑΔΕΣ

Νέοι επιστήμονες

— Θερμά συγχαρητήρια στην **Άρτεμη**, μοναχοκόρη του Τάκη **Αγαθόπουλου** και της Αθηνάς Δούλη που πέρασε με κατατακτήριες εξετάσεις στη Σχολή Καλών Τεχνών του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου. Καλή φοίτηση.

Βαπτίσεις

— Ο **Άγγελος Καλογήρου** και η **Ελένη Χαλκίδου** βάπτισαν το αγοράκι τους και του 'δωσαν το όνομα Ναπολέον. Να τους ζήσει με υγεία και στα στεφάνια του να χαρούν.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ - ΔΩΡΕΕΣ

ΑΣΠΡΑΓΓΕΛΟΙ

Στην εκκλησία του χωριού μας προσέφεραν χρηματικά ποσά στη μνήμη **Δήμου Κων/νου** οι:

— Φωκίων Καψάλης και Γαλάτεια Τσακαλογιάννη
— Ανδρέας Καρβούνης και Ηλέκτρα Καρβούνη
— Τηλέμαχος Κατσέλος.

— Με ιδιαίτερη τιμή δεχτήκαμε την ευγενική προσφορά του δασκάλου και συγχωριανού μας κ. **Φρίξου Τζιόβα**, ο οποίος εις μνήμην της συζύγου του **Ξενίας** προσέφερε στο σύλλογο του χωριού μας χρηματικό ποσό για τον εξωραϊσμό του αύλιου χώρου του σχολείου. Τον ευχαριστούμε θερμά
Το Δ.Σ. του Συλλόγου

— Εις μνήμην της **Καλλιρόης Κορέλη** η οικογένεια **Κώστα Τσαπάρη** προσέφερε το χρηματικό ποσό των 20€ στο Πολιτιστικό Σύλλογο Ασπραγγέλων.

ΚΑΠΕΣΟΒΟ

— Η κ. **Φιλομήλα Δούκα** κατέθεσε στην Εκκλησιαστική Επιτροπή σε μνήμη του αναδελτού της **Γρηγορίου Παύλου Ράπτη** και στη μνήμη του ανεψιού της **Δημητρίου Δούκα**.
— Η κ. **Παναγιώτα Βασδέκη** στη μνήμη των γονέων της.
— Η κ. **Βιργινία Βάνα-Χριστοδούλου** στη μνήμη **Ελένης Τσολάκη** και **Γρηγορίου Γεωργίου Ράπτη**.
— Ο κ. **Εμμανουήλ** και η κ. **Λέλα Κοράκη** στη μνήμη **Ελένης Τσολάκη** και **Γρηγορίου Γεωργίου Ράπτη**.
— Η οικογένεια **Γεωργίου Παπα-**

γεωργίου στη μνήμη **Γρηγορίου Γ. Ράπτη**.

Η Εκκλ. Επιτροπή

ΜΟΝΟΔΕΝΔΡΙ

— Στη μνήμη **Αλεξάνδρας Πατερράκη** προσέφεραν οι κάτωθι, διάφορα χρηματικά ποσά.
— Οικογένεια **Σπυρίδωνος Τσάβνη** 100€ στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου

— Οικογένεια **Κων/νίνου Δαλκαδόκη** 50€ στον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου

— Οικογένεια **Σάββα Θεοδώρου** 50€ στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου
— **Λεωνίδας Πανταζής** 50€ στον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου
Επίσης στον ιερό ναό Αγίου Γεωργίου Μονοδενδρίου οι:

— **Ηλιάκης Ανδρέας** 50€
— **Ρωσάκης Μιχαήλ** 50€
— **Σαλβαράκης Χαρ.** 50€
— **Καυατά Ελένη** 50€
— **Χριστοδουλάκης Γεώργ.** 50€
— **Κλαουράκης Αντώνης** 30€
— **Κουρτεκάκης Χαρ.** 20€
— **Περάκης Γιάννης** 30€
— **Τισοκάκης Στυλιανός** 20€
Αιώνια της η μνήμη.

ΦΡΑΓΚΑΔΕΣ

— Προσέφεραν για την θέρμανση του Αγίου Δημητρίου Φραγκάδων ο **Αλέξης Βαϊράμης** 150 ευρώ και η οικογένεια **Αρτεμισίας Στεργίου** 100 ευρώ.

— Ο **Ηλίας Καλογήρου** προσέφερε 30 ευρώ στη μνήμη του πατρός του στον Ι. Ν. Αγίου Δημητρίου Φραγκάδων.

Η εκκλησιαστική επιτροπή ευχαριστεί.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

ΕΥΡΩ 100

Τσιντζα Γεωργία
Κίτσου - Γιαννακού Μελομένη

ΕΥΡΩ 75

Τζιόβας Ελευθέριος
Τζιόβα-Καλομοίρου Ιωάννα

ΕΥΡΩ 63

Ράπτης Θωμάς

ΕΥΡΩ 60

Γκογιάννος Δημήτριος

ΕΥΡΩ 50

Κάτσηνος Τηλέμαχος
Σκλαβενίτου Αντιγόνη
Παπαβασιλείου Γεώργιος
Ράδη Φερενίκη
Κώστας Αθανάσιος
Τζιόμπου Βασιλική
Μαζιανίτη Ελένη
Τζούφης Στέφανος
Σούκερα Αγλαΐα

ΕΥΡΩ 45

Καραπέτσης Αλέξανδρος
Ελισάφ Μωυσής
Ρέμμος Κων/νος
Πολύζος Νικόλαος
Αναγνωστόπουλος Παναγιώτης
Βασδέκη Πανωραία
Ιωαννίδης Δημήτριος
Τζελετοπούλου Γκόλφω

ΕΥΡΩ 40

Φαϊτάς Αθανάσιος
Πολυχρονιάδου ΑθηνάΕλευθεριώτου Μαίρη
Αποστολίδης Τάσης
Οικονομίδου Αθηνά

ΕΥΡΩ 35

Καρύτσα-Ζωΐδη Μελίτα
Γάρος Αλέξιος
Μπέλλου-Ρεβενίδου Παρασκευή

ΕΥΡΩ 30

Γόγολος Ανδρέας
Ρογκότης Χρήστος
Καραγιάννης Κων/νος
Λέκκος Θωμάς
Μαντέλης Ιωάννης
Παπαχρήστου Κων/νος
Τσιμής Γεώργιος
Τσίτος Γιώργος
Σιομπότης Γιώργος
Κορέλης Ιωάννης
Τσιάκας Ελευθέριος
Γιαννάκης Δημήτριος
Εμμανουηλίδης Κων/νος
Ιωαννίδης Αλέκος
Ράπτης Χρήστος
Καρανίκας Φώτης
Μανωλά Σοφία
Παγκρατίου Ελένη
Χατζής Δημήτριος
Μανίκα-Ξάνθου Ευανδρία
Τζόκα-Παπανικολάου Αναστασία
Τζόκα Νικόλαος του Ηρακλή
Φραγκούλης Θεοφάνης
Παπαβασιλείου Γώργος
Καραπέτσης Ιωάννης
Μητσιμάρης Βασίλειος
Λαδιάς Δημήτριος
Ράπτης Ανδρέας
Πετρινού Νινένια
Ρωμανέλη Ουρανία
Βίκας Ντίνος
Βούρδας Χρήστος του ΑθανασίουΜητσόπουλος Θωμάς
Φωτιάδη Βασιλεία
Γενναδίου-Φρίγκα Αριστέα
Λατίνου Καλυψώ
Ζώλας Ελευθέριος
Καζαντζής Αριστοτέλης
Γκωλέτσης Γιώργος
Ντιναλέξης Δημήτριος
Βασιλά Στεφανία
Κώτσης Νικόλαος
Στοιγιάννης Βασίλειος
Σάρρου Ευτέρπη
Βασδέκη-Χαϊνά Βασιλική
Τσάντης Παναγιώτης
Χατζής Μιχαήλ
Λώλης Λεωνίδα
Ζάκας Κων/νος
Γκίζας Βασίλειος
Βασδέκης Κίμων
Ζαμπάκος Μιχαήλ
Παπαευσταθίου Μαρία
Καραϊσκος Γιώργος
Μπεκάρης Κων/νος
Μάντζιου Ελευθερία
Παπαγεωργίου Γεώργιος
Καψάλης Αλέκος
Παπαζήση Χρυσούλα
Αποστολίδη Μαριάνθη
Κατσούρας Νικόλαος
Οικονόμου Άννα
Βάντζιος ΠολυδεύκηςΝιτσιάκος Βασίλειος
Πορφύρης Αριστοφάνης
Τσουμάνης Θεόδωρος
Παπαδόπουλος Γρηγόριος
Θάνος Βασίλειος
Σουκαβέλος Γιώργος
Σιάκαρης Κων/νος
Τασούλας Δημήτριος
Ματσόπουλος Νίκος
Οικονόμου Δημήτριος
Κίστης Βασίλειος
Βελιανούτης Λεωνίδα
Ζαφράκας Απόστολος
Θεοδοσίου Ευγενούλα
Τζαβάρα-Γενναδίου Ανθούλα
Ζήσης Ιωάννης
Τσιαλαμίνης Μιχαήλ
Καρέτσης Γεώργιος
Μάρκος Δημήτριος
Τζαφλίδου Μάρθα
Ζήση Πανδώρα
Θεόδωρος Χαρίσης
Ράδη Μαργαρίτα
Παπαναστασίου Γαβριήλ
Σουκουβέλος Σπυρίδων
Τσιπλή Γεωργία
Τζομάκας Δημήτριος
Κοσοβίτσας Άλκης
Σταμούλης Ευάγγελος
Πλαστήρα Ελένη
Τζόκας Ευστάθιος
Νικολάου Αθανάσιος
Καραγιώργος Γιώργος
Αδαμίδης Κων/νος
Ντέτσικα-Σαφαρικά
Χρηστογούλιας Στέφανος
Καπράντζος Ιωάννης
Κουνάβου Δέσποινα
Φωτίου-Ζαχαρή Μαρία
Νούσιας Φρίξος
Μητσέλου Τούλα
Ράπτης Κων/νος
Τσίμας Κων/νος
Μπούλτης Στέργιος
Κούγκουλη-Τόζιου Βάσω
Παπαδόπουλος Στέφανος
Παπαδημητρίου Ευάγγελος
Βεζύρη Βασιλική
Νάστος Κων/νος
Στουπής Ιωάννης
Φώτου Δημήτριος

ΕΥΡΩ 25

Χρυσοφάκης Μάνθος
Βαρτζώκα Αλεξάνδρα
Βαρτζώκα Γεωργία
Ξάνθος Μιχαήλ

ΕΥΡΩ 20

Τζούφης Δημήτριος
Κάτσιος Κων/νος
Τσεκούρας Γιώργος
Φίτσιος Χρήστος
Παπανίκας Παύλος
Καψάλης Λάζαρος
Καραγιάννη-Δούβαλη Ιουλία
Μανθόπουλος Δημήτριος
Σύνδεσμος Σκαμνελιωτών
Αθηνών
Νάτσας Στέφανος
Παπαδόπουλος Γιώργος
Παπαθανασίου Ελευθέριος
Βούρβος Νικόλαος
Σαρηγιάννη Ερμιόνη
Γαμπρίσιος Χρήστος
Λέκκος ΘωμάςΒαλαδήμας Δημήτριος
Βογαζιανός Ευάγγελος
Μάτσικας Πέτρος
Μάτσικα-Νικολάκη Αρετή
Σπύρου Μυρτώ
Σιαφρικά Αικατερίνη
Κολόμβου Άννα
Θεοδώρα Ανδρονίκη
Θεοδώρα Ηρακλής
Νικολαΐδης Θωμάς
Ιωαννίδου Όλγα
Παπαρούσης Διονύσιος
Μαυρουλίδου-Γενναδίου
Ελένη
Στουκίδου Αγγελική

ΕΥΡΩ 15

Μάτσικας Χρήστος
Θεοφάνης Τσεκούρας
Τσεκούρα-Λαμπροπούλου
Πόλυ
Κοντογιάννη Ευγενία
Τσουκανέλης Μίνως
Δεμάτης Λεωνίδα
Χίτσιου Ελπίδα
Χαρίσης Κων/νος
Χαρίσης Τηλέμαχος
Τσομίδης Σταυρούλα
Αναγνωστάκης Μάνθος
Παπαζήκος Παύλος
Παπαχαρίσης Δημήτριος
Στεργίου Κων/νος
Σκράπη Παρασκευή
Αναγνωστάκης Μάνθος
Περικλής Ιωάννης
Μπονόβας Χάρης
Βαταβάλης Απόστολος
Θεοδοσίου Κων/νος
Νικολάτου Ιφιγένεια
Κώστας Ιωάννης
Βαρζώκα Ελισάβετ
Τόλογλου Φιλομήλα
Χαρτζάβαλου Ευγενία
Γουνόπουλος Χριστόδουλος
Ντιναλέξης Ευριπίδης
Τσολίγκα Παναγιώτα
Τσιρώνης Λύσανδρος
Παπαπάνου-Τσουκανέλη
Έλλη
Ανδρώνης Ιπποκράτης
Παγιάτη Βιλελμίνη
Τσολακίδη-Ανδρώνη Ισαβέλα
Αποστόλου Άδμητος
Κομπάρος Μάκης
Αποστόλου Ανδρέας
Αποστόλου Ηλέκτρα
Αποστόλου Κλεοπάτρα
Δάλλας Πολύβιος
Δάλλας Δημήτριος
Δάλλα-Μπάσιου Φιλομήλα
Κασιόμνη Βιβή
Ρούντας Βασίλειος
Γκερλέ-Πάνου Κική
Μπαλατσός Ιωάννης
Μητσιμάρη Αδαμαντία
Ζήση Ελένη
Ζήσης Γιώργος
Γέπης Θεόφιλος
Πατουλίδου Ειρήνη
Πιτσιλίου Χριστίνα
Βαρζώκα Αγγελική
Γκίτσας Αγγελία
Γκάνου Μαρίνα
Αποστόλου Κων/νος
Χριστοδούλου Ελένη
Πατσούρας Γιώργος
Μπούκα Βασιλική
Ράπτη Μαρία
Κακαγιά Δανάη

ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ

Ιδρυτής:
ΚΙΜΩΝ ΚΥΡΙΑΖΗΣ
ΕΤΟΣ 1978

★ ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ:

ΙΣΤΟΡΙΚΗ
ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΑΓΟΡΙΟΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:

ΤΖΙΟΒΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ
ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Ι.Λ.Ε.Ζ.

Η ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΒΑΡΖΩΚΑΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΓΙΑΝΝΑΚΟΣ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ
ΤΖΙΟΒΑΣ ΦΡΙΞΟΣ
ΤΣΑΟΥΣΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

★

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ

ΑΠΟ ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΓΚΕΚΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟ

Πρόεδρος
ΝΤΙΝΑΛΕΞΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟ
Α' Αντιπρόεδρος
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΣΑΒΒΑ
Β' Αντιπρόεδρος
ΤΖΙΟΒΑ ΒΑΣΙΛΗ
Γεν. Γραμματέα
ΤΣΕΚΟΥΡΑ ΙΩΑΝΝΗ

Ταμία

ΚΥΡΙΑΖΗ ΚΑΛΛΥ

Μέλος

ΖΑΧΑΡΗ ΓΕΩΡΓΙΟ

Μέλος

Αριστίδην μέλη:
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΟΥ- ΔΟΥΒΛΗ ΕΛΕΝΗ
ΣΥΚΙΩΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΒΑΚΑΜΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΚΙΚΟΠΟΥΛΟΣ ΜΕΝΕΛΑΟΣ
ΜΕΡΤΖΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ
ΡΕΜΟΥ-ΤΣΟΥΠΗ ΜΑΡΙΑ
ΣΚΟΥΡΤΗ ΕΛΕΝΗ
ΥΦΑΝΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ

★

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΙΣΦΟΡΕΣ

Περιοδικό «Το ΖΑΓΟΡΙ μας»

Σίνα 4 Ιωάννινα 454 44

και στο Μυροπολιείο

ΚΑΛΛΥ ΚΥΡΙΑΖΗ

Λόρδου Βύρωνος 21

Τηλ. 26510 26266

Ιωάννινα 45444

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Εσωτερικού 15 ΕΥΡΩ

Ευρώπης 40 ΕΥΡΩ

Εκτός Ευρώπης 50 \$ ΗΠΑ

ΔΙΕΚΠΕΡΑΙΩΣΗ

ΡΟΥΛΑ ΕΥΘΥΜΙΟΥ

★

Τυπογραφεία:

Μ. ΔΟΥΒΛΗ - Π. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

28ης Οκτωβρίου 41 (Στοά Καμπερή)

Τηλ. 26510 20544 - 26510 27845

Ιωάννινα 454 44

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΜΑΣ

- Η Αγλαΐα Λευθεριώτου 300 ευρώ.

- Ο Στέφανος και η Θέκλα Τζούφη προσέφεραν το ποσό των 100 ευρώ στη μνήμη του αείμνηστου Νίκου Μασαλά.

- Η Παρασκευή Φαρμάκη 50 ευρώ.

- Ο Χρήστος Ράπτης 20 ευρώ στη μνήμη Γρηγορίου Ράπτη.

- Η οικογένεια Ευρυμέδοντος Ρίζου 20 Ευρώ στη μνήμη Αλεξάνδρας Πατεράκη.

- Η Ζήση Πανδώρα 10 ευρώ στη μνήμη του αγαπημένου της ανηψιού Χρήστου Ζήση, και των αγαπημένων γονιών της Χρήστου και Μαγδαληνής Ζήση.

Το Δ.Σ. της ΙΛΕΖ ευχαριστεί θερμά.